

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑/๒๔๕๖ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๕๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๘.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ^{๑๕๖}ฉันทมาชิกมาประชุม ๑๕๖ ท่าน
เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม การประชุมตามระเบียบวาระ
เรื่องที่ ๑ เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบสำหรับฉันทมาชิก คือเนื่องจากฉันทมาชิก
วันประชุมวันแรกของสมัยวิสามัญ พุทธศักราช ๒๔๕๖ คือไปนั้นจะได้อ่าน
พระราชกฤษฎีกาเปิดสมัยประชุม

(ฉันทมาชิกในที่ประชุมยื่นขึ้นฟังกระแสพระบรมราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

พระราชกฤษฎีกา

เรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร

พ.ศ. ๒๔๕๖

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเปิดประชุม
 วิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๘๕ ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๕
 อันเป็นวาระต้นบัญญัติแห่งนั้น โดยที่ยังมีกิจการที่สภาผู้แทนราษฎรจะต้องประชุม
 ปรึกษาอยู่อีก เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ สมควรที่จะเรียกประชุม
 วิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย—
 ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม วิสามัญ แห่ง สภา
 ผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๓ มกราคม ๒๔๘๖

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปหมายเลข ๒ รายงานกิจการ
 ของสภาผู้แทนราษฎรที่ได้กระทำในสมัยประชุมวิสามัญ พ.ศ. ๒๔๘๕

รายงานกิจการของสภาผู้แทนราษฎร
 ที่ได้กระทำในสมัยประชุมสมัยวิสามัญ พ.ศ. ๒๔๘๕
 (พฤศจิกายน - ธันวาคม)
 เกี่ยวกับญัตติและกระทู้ถาม

ญัตติ

๓. เรื่องที่ค้างมาแต่สมัยประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๘๕ รวม ๓ เรื่อง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ

๑) ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาไม่รับหลักการ
(วันลงมติ)

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๕ (นายทิม ภูริพัฒน์
(อุบลราชธานี) และนายอัมพร สุธรรณบด (ร้อยเอ็ด)
เป็นผู้เสนอ) ๒๗ พ.ย. ๙๕

๒) ร่างพระราชบัญญัติ ทกณะ รัฐมนตรี ขอรบไปพิจารณา ก่อนรับ
หลักการ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดยโสธร พ.ศ. ๒๔๙๕
(นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) เป็น
ผู้เสนอ) ๒๗ พ.ย. ๙๕

(๒) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดยโสธร พ.ศ. ๒๔๙๕
(นางอรพิน ไชยกาด (อุบลราชธานี) เป็น
ผู้เสนอ) ๒๗ พ.ย. ๙๕

๒. เรื่องค่างมาแต่สมัยประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๙๕ รวม ๓๒ เรื่อง

ก. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติการพิจารณาที่คณะกรรมาธิการ

ร่างพระราชบัญญัติ ประกาศใช้ ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๕
และ ร่างประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๕

ข. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ

๑) ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาลงมติให้
ประกาศใช้เป็นกฎหมาย

(วันลงมติ)

ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดน่าน จังหวัดเชียงราย และจังหวัดแพร่ พ.ศ. ๒๔๘๕ (นายบุญผ่อง ทองสวัสดิ์ และ นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) เป็นผู้เสนอ) ๑๓ ธ.ค. ๘๕

๒) ร่าง พระราชบัญญัติ ที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาไม่รับหลักการ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๕ (นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ) ๓๓ พ.ย. ๘๕

(๒) ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๔๘๕ (นายเศวต นรปที (ขอนแก่น) เป็นผู้เสนอ) ๒๐ พ.ย. ๘๕

(๓) ร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๕ (นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ) ๔ ธ.ค. ๘๕

(๔) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองกรรมกร พ.ศ. ๒๔๘๕ (นายเทยม ไชยนิรันดร์ (ตาก) เป็นผู้เสนอ) ๓๓ ธ.ค. ๘๕

๓) ร่างพระราชบัญญัติที่ถอนไป

ก. เจ้าของขอถอนในที่ประชุม

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติขนาดเกวียน พุทธศักราช ๒๔๕๘ พ.ศ. ๒๔๘๕

(วันลงมติ)

(นายดำรงศักดิ์ สายสว่าง (นครปฐม) เป็นผู้เสนอ

๔ ธ.ค. ๒๕

ข. ถอนไปตามนัยแห่งข้อบังคับฯ ข้อ ๕๕

(๑) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวงกรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕
(นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์)
เป็นผู้เสนอ)

๒๐ พ.ย. ๒๕

(๒) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๒๕ (นายนิวัฒน์ พันธ์
ศรีสุวรรณ (ร้อยเอ็ด) เป็นผู้เสนอ)

๒๐ พ.ย. ๒๕

(๓) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวงกรม พ.ศ. ๒๕๒๕ (นายเดชา
อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์)
เป็นผู้เสนอ)

๑๓ ธ.ค. ๒๕

(๔) ร่างพระราชบัญญัติควบคุมราคาสินค้าที่
ผลิตจากโรงงานภายในประเทศ พ.ศ.
๒๕๒๕ (นายเทยม ไชยพันธ์ (ตาก)
เป็นผู้เสนอ)

๓๐ ธ.ค. ๒๕

๔) ญัตติค่าธรรมเนียมที่เจ้าของขอถอนในที่ประชุม

ญัตติขอตัดค่าธรรมเนียมการประชุมและการปรึกษา
ของสภาผู้แทนราษฎร (นายพันตำรวจเอก พันธ์
นถวัฒน์ (สุราษฎร์ธานี) เป็นผู้เสนอ)

๔ ธ.ค. ๒๕

๓. เรื่องที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้รับแต่งตั้งในสมัยประชุม
สมัยวิสามัญ ชุดที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๘๕ รวม ๓๔ เรื่อง

ก. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๑) ร่างพระราชบัญญัติสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาลงมติให้ประกาศ
ใช้เป็นกฎหมาย (วันลงมติ)

(๑) ร่างพระราชบัญญัติของกษัตริย์กระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์
พ.ศ. ๒๔๘๕ ๑๓ พ.ย. ๘๕

(๒) ร่างพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๘๕ ๘ พ.ค. ๘๕

(๓) ร่างพระราชบัญญัติภาษเคืองตม พ.ศ. ๒๔๘๕ ๓๓ พ.ค. ๘๕

(๔) ร่างพระราชบัญญัติรถดาก (ฉบับที่ ๑)
พ.ศ. ๒๔๘๕ ๒๕ พ.ค. ๘๕

(๕) ร่างพระราชบัญญัติรถจ้าง (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๔๘๕ ๒๕ พ.ค. ๘๕

(๖) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษานาม
หรือเพดิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕ ๓๐ พ.ค. ๘๕

(๗) พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
อำเภอตากดี และอำเภอท่าตะโก จังหวัด
นครสวรรค์ พ.ศ. ๒๔๘๕ ๓๐ พ.ค. ๘๕

(๘) ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อ
สร้างทางหลวงสายบางแพ-ดำเนินสะดวก-สมุทร
สงคราม ในท้องที่อำเภอบางแพ อำเภอดำเนิน
สะดวก จังหวัดราชบุรี และอำเภอบางคนที

อำเภออัมพวา อำเภอเมืองสมุทรสงคราม
จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๔๘๕

๓๐ ปี.ก. ๘๕

- (๘) ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขต
เพลิงไหม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕ ๓๐ ปี.ก. ๘๕
- (๙) ร่างพระราชบัญญัติยานตุ๊ก (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๘๕ ๓๐ ปี.ก. ๘๕
- (๑๐) ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบนกจ้าวรแพปลา
พ.ศ. ๒๔๘๕ ๓๐ ปี.ก. ๘๕
- (๑๑) ร่างพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์
พ.ศ. ๒๔๘๕ ๓๐ ปี.ก. ๘๕
- (๑๒) ร่างพระราชบัญญัติการพลังงานแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๔๘๕ ๓๐ ปี.ก. ๘๕
- (๑๓) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕ ๓๐ ปี.ก. ๘๕
- ๒) ร่างพระราชบัญญัติค้างพิจารณาที่คณะกรรมการธิการ
- (๑) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๕
- (๒) ร่างพระราชบัญญัติการบัญชี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕
- (๓) ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวขลุ
อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๔๘๕
- (๔) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐)
พ.ศ. ๒๔๘๕
- (๕) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง และ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๘๕

(๖) ร่างพระราชบัญญัติรวบรวมอนุศาลทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๖

(๗) ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตามลำดับชั้น
ใน อำเภอตูลัด จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๘๕

๓) ร่างข้อบังคับ ที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จไป

(วันลงมติ)

ร่างข้อบังคับว่าด้วยการดา การจ่ายเงินประจำตำแหน่ง

และค่าพาหนะเดินทางของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับ

เบยประชุมของกรรมาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕ ๒๕ พ.ศ. ๘๕

๔) ญัตติธรรมดาที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จไป

(๑) ญัตติขอเปิดนระเบียบวาระประชุม ๑๓ พ.ย. ๘๕

(๒) ญัตติขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติรวมกัน ๒๗ พ.ย. ๘๕

(๓) ญัตติขอเปิดนระเบียบวาระประชุม ๒๗ พ.ย. ๘๕

(๔) ญัตติขอเดือนกำหนดวันประชุมสภาผู้แทนราษฎร ๔ ธ.ค. ๘๕

(๕) ญัตติขอเปิดนระเบียบวาระประชุม ๓๘ ธ.ค. ๘๕

(๖) ญัตติขอเปิดนระเบียบวาระประชุม ๒๕ ธ.ค. ๘๕

(๗) ญัตติขอเปิดนระเบียบวาระประชุม ๓๐ ธ.ค. ๘๕

๕. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ

๑) ร่างพระราชบัญญัติที่ขอถอนไป

ก. เจ้าของขอถอนไปก่อนเข้าระเบียบวาระประชุม

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะ

อาญา (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ (นายต๋น พูนพัฒน์

(กาฬสินธุ์) เป็นผู้เสนอ)

๒๘ พ.ย. ๘๕

(วันลงมติ)

ข. ถอนไปตามนัยแห่งข้อบังคับ ฯ ข้อ ๕๕

- (๑) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕ (นางสุมิ เทดาม (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ) ๓๐ ธ.ค. ๘๕
- (๒) ร่างพระราชบัญญัติองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๕ (นางสุมิ เทดาม (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ) ๓๐ ธ.ค. ๘๕
- (๓) ร่างพระราชบัญญัติห้ามการคุมกำเนิด พ.ศ. ๒๔๘๕ (นายเท็ม ไชยหนักัน (ตาก) เป็นผู้เสนอ) ๓๐ ธ.ค. ๘๕

๒) ร่างพระราชบัญญัติที่รอกการ บรรจุเข้าระเบียบวาระประชุม

ร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๕
(นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) เป็นผู้เสนอ)

กระทู้ถาม

กระทู้ถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งถามในสมัยประชุมสามัญที่สามัญ

พ.ศ. ๒๔๘๕ รวมทั้งสิ้น

๓๓๓ ฉบับ

ปฏิบัติไปตงน

- ก. ประธานตั้งให้ระเบียบไว้ ๔ ฉบับ
- ข. ผู้คงกระตุกถามชอถอน ๑ ฉบับ คือ
ถอนถอนเขวาระเบียบวาระ ๔ ฉบับ
- ถอนตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๓๓ ๕ ฉบับ
- ค. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว ๓๘ ฉบับ
- ง. ระเบียบไปตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๑๘ ๑๓ ฉบับ

คำถาม

คำถามค้างคอบมาแต่สมัยประชุมคราวก่อนๆ รวม ๓๓ ฉบับ
ปฏิบัติไปในสมัยประชุมสมัยวิสามัญ ๒๕๕๕ ดังนี้

- ก. รัฐมนตรีใช้สิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ (ไม่ตอบ) ๑ ฉบับ
- ข. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว ๑๒ ฉบับ
- ค. ยังคงค้างคอบ ๒๐ ฉบับ

คำถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งถามในสมัยประชุมสมัยวิสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๕ รวมทั้งสิ้น ๑๐ ฉบับ
ปฏิบัติไปดังนี้

- ก. รัฐมนตรีตอบเสร็จไปแล้ว ๑ ฉบับ
- ข. ยังคงค้างคอบ ๘ ฉบับ
- รวมยังคงค้างคอบ ๒๐ ฉบับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทรงนึกได้พิมพ์แจกไปตลอดเป็นเรื่อง
ที่แจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ท.ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คือไปหมายเลข ๓ เรื่องการทอน
ร่างพระราชบัญญัติกู้เงิน พ.ศ. ๒๔๘๖ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึก

หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกู้เงิน

พ.ศ. ๒๔ . . .

หลักการ

ให้มัญหมายให้อำนาจรัฐบาลกู้เงินมาใช้จ่ายให้พอเพียงกับงบประมาณ
ประจำปีงบประมาณในระยษ ๓ ปี

เหตุผล

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติกู้เงิน พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้หมัดอายุดงเมื่อ
วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ แล้ว ประชาชาติกำลังเรียกร้องให้บำรุงประเทศ
ในด้านดงเดีรวมการคมนาคม ทออยู่อาศัย ค่านการศึกษ การดำชาารณดง และ
ค่านดำชาารณปโภค แต่โดยเฉพะเงินรายได้ทางภาษชากรฝ่ายเดีรชวรัฐได้
รับมา ก็จำเป็นตองใช้จ่ายบำรุงในด้านการปกครอง การศึกษา และการ
ดำชาารณดง เดีรเป็นดงนใหญ่ จึงไม่มีเหลือพอเพียงที่จะใช้จ่ายดงทนในด้าน
คมนาคม ค่านทออยู่อาศัย ค่านพดงารนเดีรค่านอน ๆ จึงจำเป็นตองกู้เงิน
มาใช้จ่ายค่านงบประมาณดงทนอนเป็นระยษยาว ร่างพระราชบัญญัติกู้เงิน
พ.ศ. ๒๔๘๖ น กำหนดระยษเวลาดง ๓ ปี และประมาณดงจะกู้ได้ ๕,๐๐๐ ล้าน
บาท ตามที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติดงเสนอดงภา ๖ น.

ร่าง
พระราชบัญญัติกู้เงิน

พ.ศ. ๒๔...

โดยที่เห็นสมควร จัดการกู้เงินเพื่อใช้จ่าย ในการลงทุนเพื่อบูรณะ และ
พัฒนาการประเทศ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกู้เงิน
พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐบาลมีอำนาจกู้เงินเพื่อใช้จ่าย ในการลงทุนเพื่อบูรณะ
และพัฒนาการประเทศ ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน วันที่ ๓๑ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๔๘๘ ในยอดเงินไม่เกิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๓ ให้รัฐบาลมีอำนาจ
กู้เงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย ตามข้อกำหนดและ
เงื่อนไขที่ตกลงกันกับธนาคารนั้น โดยกู้เป็นเงินตราต่างประเทศสกุลหนึ่งหรือ
หลายสกุล ในจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๒๐๐ ล้านบาท

๖. ถ้าจากบุคคลหรือนิติบุคคลใด ๆ เป็นเงินบาทในจำนวนเงินไม่เงิน ๒,๘๐๐ ล้านบาท

มาตรา ๕ เพื่อให้การกู้เงินดังกล่าวสำเร็จลุล่วงไป ให้รัฐบาลมีอำนาจออกตั๋วเงินคลัง พันธบัตร หรือตราสารอื่น ๆ เป็นคราว ๆ ได้ตามความต้องการ

มาตรา ๖ เว้นแต่ในกรณีตั๋วเงินคลังตามมาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ยที่รัฐบาลจะจ่ายในการกู้เงิน โดยออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น ๆ ให้กำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ ๘ ต่อปี และให้คืนเงินภายในกำหนดเวลา ๓๐ ปี ตั้งแต่วันออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น หรือคงกำหนดทวิมใช้สัญญาเงินเป็นต้นไปแต่จแต่กรณี

มาตรา ๗ การกู้เงินโดยวิธีออกตั๋วเงินคลัง ตาม ความ ในพระราชบัญญัติ ให้รัฐบาลชำระดอกเบี้ยในอัตราไม่เกินร้อยละ ๒ ๑/๒ ต่อปี และให้ไถ่ถอนคืนเงินภายใน ๖ เดือน

มาตรา ๘ ชนิด หนวย และลักษณะของพันธบัตรและตราสารอื่น ๆ กติ ราคาและวิธีการออกพันธบัตรและตราสารอื่น ๆ กติ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๙ วิธีการจ่ายดอกเบี้ยและไถ่ถอนคืนเงินของพันธบัตร และตราสารอื่น ๆ กติ และค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมในการออกและปฏิบัติเงินกู้ตามอำนาจแห่งพระราชบัญญัตินี้ กติ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้มอานาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

การคลัง: รัฐบาลขอประทานเงินรางวัลพระราชบัญญัติกู้เงิน โดยมีหลักการ
และเหตุผลดังต่อไปนี้ หลักการ ให้มีกฎหมายให้อำนาจรัฐบาลกู้เงินมาใช้จ่าย
ไว้ก่อนเพียงกึ่งงบประมาณปีถัดมาในระยะเวลา ๓ ปี เหตุผล เนื่องด้วยพระ
ราชบัญญัติกู้เงิน พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้หมดอายุตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๖
แล้ว ประชาชาติกำลังเรียกร้องให้บำรุงประเทศในด้านส่งเสริมการคมนาคม
ที่อยู่อาศัย ด้านการศึกษา การสาธารณสุข และด้านสาธารณูปโภค แต่โดย
เฉพาะเงินรายได้ทางภาษีอากรฝ่ายเดียวที่รัฐบาลได้รับมา ก็จำเป็นต้องใช้จ่าย
บำรุงในด้านการศึกษา การสาธารณสุข และด้านสาธารณูปโภค เสียเป็นส่วนใหญ่
จึงไม่เหลือพอเพียงที่จะใช้จ่ายลงทุนในด้านคมนาคม ด้านที่อยู่อาศัย ด้าน
พลังงานและด้านอื่น ๆ จึงจำเป็นต้องกู้เงินมาใช้จ่าย ตามงบประมาณ ลงทุนอัน
เป็นระยะยาว รางวัลพระราชบัญญัติกู้เงิน พ.ศ. ๒๔๘๖ นี้ กำหนดระยะเวลาที่
ไว้ ๓ ปี และประมาณว่าจะกู้ได้ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ตามที่ปรากฏในรางวัลพระราช
บัญญัติซึ่งเสนอตั้งมา

ท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลาย รัฐบาลได้เสนอรางวัลพระราชบัญญัติ
มาเป็นระยะกระทันหันอยู่สักหน่อย แต่เนื่องจากความเป็นเวลาปลายปีและมี
พระราชบัญญัติอื่น ๆ อีกหลายฉบับยกเป็นการเร่งรัดที่จะต้องให้พระราชบัญญัติ
นี้ผ่านไปในสมัยนี้ นอกจากนั้นนักเพื่อจะได้ ให้เงินกู้ได้เร็วไปเพื่อ
สามารถดำเนินการในด้านบูรณะประเทศให้ทันกับกาลสมัย จึงจำเป็นต้อง
เร่งรัดเสนอพระราชบัญญัตินี้เข้ามา และเนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับ
พระราชบัญญัติของกรมเงินกู้ เกียวของกรมการภาษีอากร เกียวของ
การเงิน การที่จะเสนอวงหนำไว้นานก็ไม่ใช่เป็นการเหมาะสม เพราะฉะนั้น
ขอประทานอภัย ต่อสำนักงานที่ได้อำนาจ ในระยะเวลาอันสั้น เกินสมควรอยู่สักหน่อย
ขอประทานอภัยแต่มีความจำเป็นจึงได้กราบเรียนมานี้ ในมาตรา ๔ ท่านจะ

เห็นว่าเราจะกู้เงินจากธนาคารชาติ ๓,๕๐๐ ล้านบาท และกู้จากบุคคลและนิติบุคคลอีกประมาณ ๒,๕๐๐ ล้านบาท เป็นเงินประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ระยะเวลา ๓ ปี เพื่อจะให้ท่านสมาชิกได้มีความกระจ่างในสถานการณ์เงินของประเทศ จึงขอประทานเรียนให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจถึงก้ำกึ่งเงินและฐานะการเงินและวิธีการเพื่อประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

สำหรับพันธบัตรที่เราพิมพ์ไปนั้นประมาณ ๕,๐๕๐ ล้านบาท ในพันธบัตร ๕,๐๕๐ ล้านบาท ซึ่งในเวลาที่ต่อมาเราสามารถถอนพันธบัตรออกไปได้ถึง ๓๕๐ ล้าน เพราะฉะนั้นสำหรับสถานการณ์การเงินของเราอยู่ในระดับมั่นคงและเป็นปกติ สำหรับในด้านทุนสำรองของเราหนักใครจะเรียนให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้ทราบไว้ เราทุนสำรองมีของเหลือครบถ้วนถึง ๘๘.๘ เปอร์เซนต์ หมายความว่าเราทุนสำรองเต็มบริบูรณ์ เพราะฉะนั้นก้ำกึ่งเงินในการที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัตินั้นจะไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อเสถียรภาพการเงินของประเทศ ข้าพเจ้าจะเรียนได้ว่าทั้งในส่วนทองคำในส่วนเงินตรา ในส่วนเงินตราต่างประเทศ เราเพียงพอที่จะสามารถออกพระราชบัญญัตินี้โดยมิให้กระทบกระเทือน คือ

- ๑. จะไม่ต้องพิมพ์พันธบัตรเพิ่มเติม
- ๒. เราจะไม่ต้องลดทุนสำรอง
- ๓. เราจะไม่ทำให้ค่าของเงินบาทตกต่ำลงไป
- ๔. เรามีเงินพอที่จะสามารถรักษาระดับเงินปอนด์ และเงินดอลลาร์ให้อยู่ในระดับเช่นนี้ได้โดยไม่เปลี่ยนแปลงและไม่เพิ่มขึ้น

เพราะฉะนั้นในทั้ง ๔ ประการนี้ขอรับรองต่อสภาอำนวยการและออกพระราชบัญญัติไปก็จะรักษาระดับเงินไว้ได้ทั้ง ๔ ประการ ในวิธีการกู้เงินรัฐบาลขอประทานชี้แจงให้ทราบว่า เราจะมั่งคั่งได้อย่างไร ในบัญชีการค้าประจำปีของเราซึ่งพอค่าทำการ ค่าเช่า ค่าไม้ ค่ายาง ซึ่งต้องเซอร์เรนเดอร์

(Surrender) มอมเงินตราแก่รัฐบาลคิดถ่วงประมาณปีละ ๖๐ ด้านปอนด์ ใน
 หนึ่งปอนด์เท่ากับ ๑๐๐ บาท คือปอนด์ทางราชการ ๓๕ บาท ห่องลาด ๔๕ บาท
 ปอนด์ละ ๓๐ บาทได้กำไรคุณด้วย ๖๐ ด้านปอนด์ ก็เป็นเงิน ๖๐๐ ด้านบาท นั่น
 เป็นบัญชีที่แน่นอนที่เราสามารถกู้เงินได้ในจำนวนคิดเลข ๖๐๐ ด้านบาท ทั้งนี้
 การใช้จ่ายเงิน ของรัฐบาล สำหรับ เฉพาะเงินตรา ต่างประเทศใน วัตถุประสงค์ต่าง ๆ
 เมื่อคิดถ่วงเฉลี่ยค่าใช้จ่าย ในระยะเวลา ๓ ปี แต่เราจะต้องใช้เงินประมาณปีละ ๑๒
 ด้านปอนด์ ใน ๑๒ ด้านปอนด์ เป็นเงินตราต่างประเทศที่จะต้องใช้ไม่ใช้เงินบาท
 เราเอาเงินสำรองเงินตราต่างประเทศที่เราอยู่มาใช้ ๑๒ ด้านบาท แล้วออก
 พันธบัตรเงินก็ผ่านธนาคารชาติเป็นใบรับของอยู่ เพราะฉะนั้นเงิน ๑๒ ด้าน
 ปอนด์ เมื่อเราคิดด้วย ๓๕ บาท ก็จะเป็นเงินประมาณ ๔๐๐ ด้านบาท รวมทอง
 เงิน ๖๐๐ ด้านบาทก็จะเป็น ๑,๐๐๐ ด้านบาทพอดี หมายความว่าเงินที่เห็นแน่นอน
 ๑,๐๐๐ ด้านบาท เพราะฉะนั้นในระยะเวลา ๓ ปี ถ้าปีละ ๓,๐๐๐ บาท เป็น
 ๓,๐๐๐ ด้านบาท ส่วนอีก ๑,๐๐๐ ด้านบาทที่เหลือนั้นเป็นเงินก็ภายในหรือภายใน
 นอกตามโอกาสที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นเราออกโดยวิธีการในมาตราที่เราได้
 ให้เงินกู้ไว้ถึง ๗ เพอร์เซ็นต์ เราคำนวณว่าเราจะสามารถกู้ภายในได้อีกส่วน
 หนึ่ง ในระยะเวลา ๓ ปี ก็ภายในได้ประมาณ ๓๐๐ กว่าด้านบาทพอดี ๔,๐๐๐ รวมทอง
 ยอดที่ข้าพเจ้าได้เรียนว่าในยอดเงินตราต่างประเทศและในยอดกำไรบัญชีเสถียร
 ภาพ ๖๐๐ ด้านบาทก็จะเป็นเงินปีละ ๑,๐๐๐ ด้าน ๓ ปี ๓,๐๐๐ ด้าน อีก ๑,๐๐๐ ด้าน
 บาทนั้น เป็นการกู้ในวิธีอื่น ในระยะเวลา ๓ ปี เป็น ๓๐๐ ด้านเศษก็จะครบถ้วน
 ตามบัญชี ๔,๐๐๐ ด้าน ดังที่เห็นมานี้

ทั้งนี้ ในด้านความจำเป็น ขอทราบเรียนต่อสำนักงานงบประมาณแผ่นดิน
 ที่ผ่านไปถึง ๔,๑๕๐ ด้านบาท และเงินจิสัมมิญไม่ลงทุนอีก ๑,๕๐๐ ด้านบาทเศษนั้น
 ทางราชการใช้ไปในทางเงินเดือน ในทางเงินค่าใช้จ่าย และมีส่วนลงทุนได้เป็น
 เงินการจรและเงินลงทุนประเภทต่าง ๆ ประมาณราว ๑,๗๐๐ ด้านบาท เป็นการ

ใช้จ่ายประจำในด้านการศึกษา การสาธารณสุข และด้านบูรณะประเทศทั่ว ๆ ไป . แต่บุคคลเรามีความจำเป็นที่จะคงบูรณะประเทศในด้านการศึกษาและในการส่งเสริมสวัสดิการของประชาชนและการอุตสาหกรรม ประเทศเราได้ชื่อว่า เป็นประเทศล่าหลัง เราอยู่ในสมัยที่เขาถือว่าเป็นประเทศล่าหลัง การที่เราอยู่ในสภาพล่าหลัง เป็นภัยอย่างมหาศาล ชาติใดที่ไม่เจริญทัดเทียมกับต่างประเทศนั้น ถ้าระยะเวลาผ่านไปก็จะเป็นประเทศที่อ่อนแอ เป็นประเทศที่ไม่สามารถรักษาและดำรงความเป็นเอกราชอยู่ได้ อาจจะถูกรุก บุกบีบบังคับ ประการ เพราะฉะนั้นการที่เราอยู่ในเครือประเทศต่าง ๆ มีจำนวน ๗๐ - ๘๐ ประเทศ ถ้าเราได้ชื่อว่า เป็นประเทศล่าหลังอยู่ในสมัยล่าหลังเช่นนี้แล้ว มัน เป็นภัยและเป็นโทษอาจจะกระทบกระเทือนต่อภาวะความมั่นคงของชาติ เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องรีบบูรณะประเทศในทุกด้าน เราต้องหาวิถีทางทั้งงบประมาณแผ่นดิน ภาษีอากร เงินกู้ ทุกด้านระดมทุน ระดมกำลังเพื่อเร่งรัด ให้ประเทศเราอยู่ในระดับที่ทันเทียมกับนานาประเทศ ให้หลุดจากคำว่าประเทศล่าหลัง ถ้าหากว่าอยู่ในประเทศล่าหลังอย่างนั้นเป็นภัยต่อความเป็นอยู่และความมั่นคงของชาติอย่างใหญ่หลวง เพราะฉะนั้นจึงได้คำนึงว่า ในบทเดวมาเราได้ตั้งหากันใหม่ เราได้เตรียมการไว้พร้อมในปี ๒๔๘๖ สมควรที่จะเป็นบทเราเบ็ดเสร็จกำหนดค่าเงินทุกวิถีทางระดมทุนทุกด้าน หาเงินทุกวิถีทางที่จะสร้างความสำเร็จรุ่งเรืองบำรุงเศรษฐกิจ บำรุงการคมนาคม บำรุงการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะที่จะส่งเสริมสวัสดิการของประชาชน มัน เป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้เสนอมหาราชบัญญัติการกู้เงิน มาเพื่อท่าน สมาชิก ได้โปรดพิจารณารับหลักการ แห่งพระราชบัญญัติ นี้ ในที่สุดถึงได้กราบเรียนมานี้ นอกจากนั้นในสถานการณ์ภาวะความเป็นอยู่ของการเงินของเรา แม้ว่าจะได้ออกพระราชบัญญัตินี้ ไปก็ไม่กระทบ

กระเทือนต่อเสถียรภาพของเงินตรา เรายังคงมีความมั่นคงในการเงินและเรายังมีกำลังที่สามารถจะกู้ได้ และการกู้เงินแบบการบูรณะประเทศ การกู้เงินแบบเงินใช้จ่าย เฉพาะในการ ทจะนำมาเพื่อความปลอดภัย และเพื่อความมั่นคงสุขของประชาชน สำหรับตัวพระราชบัญญัติเองรัฐบาลก็ควรจะขอแก้ไขเสียด้วย ให้แก้เป็น "ร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อบูรณะและพัฒนากิจการของประเทศ" เพื่อจะให้ชื่อปรากฏชัดแจ้งว่าเอาเงินมาเพื่อบูรณะและพัฒนากิจการ ของประเทศ หวังว่าท่านสมาชิกผู้เกียรติได้โปรดพิจารณา ขอประทานเต็มชื่อร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อบูรณะและพัฒนากิจการประเทศ เพื่อให้ตรงกับความมุ่งหมายที่ได้เสนอพระราชบัญญัติคนขึ้นมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: สำหรับร่างพระราชบัญญัติ ทรูบูวด ขอเพิ่มชื่อใหม่ เป็นร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อบูรณะและพัฒนากิจการของประเทศ ถ้าวาทกว่าที่ประชุมไม่ขัดข้อง ให้ถ้อยคำให้แก่ได้ตามที่รัฐบาลเสนอมา

นายพร มลิตทอง (สมุทรสาคร): ที่ท่านประธานฯ ว่าเมื่อก่อนว่าจะเพิ่มอะไรไม่ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คือเดิมทีเดียวชื่อร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมาบอกว่า "พระราชบัญญัติกู้เงิน" ที่รัฐบาลขอเพิ่มเติมถ้อยคำให้ชัดเจนขึ้นเรียกว่า "ร่างพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อบูรณะและพัฒนากิจการประเทศ"

๘.๔๕ น.

นายพร มลิตทอง (สมุทรสาคร): คือว่าสำหรับที่แก้ไม่ขัดข้อง แต่ว่าความถ้อยแถลงของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งแถลงมาโดยยืดยาวจนเพื่อจะให้เห็นหลักฐานอันมั่นคง ของรัฐบาลให้เรารู้ว่าสามารถที่จะกู้เงินได้ตั้งที่ท่านแถลงมากเกินเท่าเห็นใจว่า คือหมายความว่าโดย

หักการตั้งรางวัลพร้อมทั้งที่จะได้เงินได้ทันทีในข้อที่กล่าวไปเพื่อประโยชน์
 ประเทศ เพื่อส่งเสริมการศึกษาหรือเพื่อเศรษฐกิจ หรือการคมนาคมอย่างไร
 ก็ตาม ก็เป็นที่น่าเห็นใจและก็เป็นการสมควรเหมือนกัน แต่เดี๋ยวนี้ถ้าเรา
 พิจารณา ถึงสถานการณ์ของประเทศเรา มุ่งคงจะรวดเร็วขึ้นด้วย การเก็บภาษีอากร
 มีหนึ่งถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาท แต่ค่าเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาทหรือ ๔,๐๐๐ ล้านบาท
 ซึ่งน่าจะเอามาใช้เป็นเงินอุดหนุนการศึกษา หรือว่าเป็นเงินสำรองเงินตราสำหรับ
 การคมนาคมหรือการเศรษฐกิจหรือการบูรณะประเทศต่างๆ ก็หาเป็นเช่นนั้นไม่
 คือเท่าที่งบประมาณได้ผ่านไปแล้วเราจะเห็นได้ว่าการศึกษา การคมนาคม หรือ
 การเศรษฐกิจใด ๆ ก็กลายเป็นชนวนหรือชนวนจรวดไปเสียหมด ครั้นจะคิด
 บูรณะทางการศึกษา การคมนาคม การเศรษฐกิจ เราต้องเอาเงินเข้ามา
 เพื่อให้สถานเห็นใจแล้วจะได้รับหักการแห่งรางวัลพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้า
 ยังไม่เห็นด้วย แต่อย่างไรก็ตามก่อนที่จะอภิปรายเหตุผลที่ว่าทำไมจึงไม่สมควร
 จะให้เงินรางวัล ข้าพเจ้าอยากให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
 ได้ชี้แจงเสียก่อนว่า เงินที่พวกเราเป็นลูกหนี้ประชาชนหรือประเทศอื่น ๆ ยูนันเป็น
 จำนวนเท่าไรแล้ว แล้วการที่เงินเข้าไปใหม่ก็นับเป็นการเพิ่มภาระในการที่จะ
 เป็นลูกหนี้เขาหนักขึ้น การภาษีอากรต่างๆ เท่าที่รัฐบาลเก็บอยู่เวลานี้ จนไม่
 สามารถจะมีสมาชิกฝ่ายค้านเข้ามาคัดค้านได้ โดยเห็นว่าจะอย่างไร ๆ ก็ผ่านไปได้
 ได้ก็รุนแรงอยู่แล้ว แต่ยิ่งกว่านั้นถ้าเราจ่ายเงินมากไปอีก ๓-๔ พันล้านบาท
 การภาษีอากรในภายหน้าก็จะเพิ่มมากขึ้น เท่าที่เห็นเฉพาะหนึ่งร้อยหมื่นบาท
 ที่ก่อนนี้ปรากฏว่ากระทรวงการคลังยังปรารถนาที่จะเพิ่มภาษีอากรอย่างอื่น ๆ อีก
 ในขั้น ซึ่งเป็นการเดือดร้อนแก่ราษฎรที่จะเสียให้โดยทันที เพราะฉะนั้น
 การภาษีอากรต่างๆ เท่าที่เก็บได้เวลานี้ขอที่รัฐบาลจะต้องใช้ไปในการบูรณะ
 การศึกษา การคมนาคม การเศรษฐกิจ หรือในการบำรุงประเทศชาติในทาง
 ที่จะทำให้เรารุ่งเรืองได้ ท่านไม่ทำกตัญญูเอาไปทำในทางที่ไม่สามารถจะให้

ประเทศชาติรุ่งเรืองได้เป็นกายเป็นกอง ^{๕๕}อนนขอให้รัฐบาลได้เห็นใจประชาชน
 บาง ^{๕๖}จริงอยู่เราเป็นประเทศเล็ก ^{๕๗}ยังดำหรงทุกด้านทุกทางในการป้องกัน
 ประเทศ เช่นการทหารเราดำหรง ^{๕๘}ในการศึกษา การเศรษฐกิจ หรือ
 การคมนาคมอื่น ๆ เราดำหรง ^{๕๙}แต่ว่าฐานะประเทศเล็ก ๆ อย่างของเรา เรา
 ควรจะบูรณะอะไรก่อน ^{๖๐}อย่างการป้องกันอาณาจักร เราจะบูรณะการทหาร
 ของเราให้ใหญ่ยังดำเท่าไร ^{๖๑}มันก็ไม่ดำมารถที่จะไปต่อต้าน ประเทศมหาอำนาจ
 เขาได้ ^{๖๒}ทันถ้าเราไปเทียบกับประเทศเล็กอื่น ๆ ที่เขาเจริญด้วยอย่างลวิตเซอร์
 แตนด์ ^{๖๓}เป็นต้น การป้องกันอาณาจักร การทหารของเขา ^{๖๔}ไม่ดำมารถจะต่อ
 ต้านประเทศมหาอำนาจได้เหมือนกัน ^{๖๕}แต่ที่เขาใช้บำรุงในการศึกษา การ
 คมนาคม หรือการเศรษฐกิจอื่น ๆ ^{๖๖}แล้ว เราจะเห็นว่าประเทศอย่างลวิตเซอร์
 แตนด์ ^{๖๗}เขาถ่วงหน้าในทางการศึกษา การเศรษฐกิจ และการคมนาคม ^{๖๘}ยิ่ง
 เสียกว่าประเทศมหาอำนาจอื่น ๆ เสียด้วยซ้ำไป ^{๖๙}ถ้าหากเรามาคำนึงถึงฐานะ
 ประเทศน้อย ๆ ^{๗๐}อย่างของเราแล้ว ^{๗๑}ข้าพเจ้าเห็นว่า ^{๗๒}งบประมาณรายได้ที่ได้มาจาก
 ทางภาษีอากรชอบที่รัฐบาลจะ ^{๗๓}คำนึงถึง ^{๗๔}คำนวณมากกว่า ^{๗๕}ถ้าเราคำนึงถึงทางการ
 ทหารเราจะทำเท่าไร ^{๗๖}ไม่ดำมารถเท่าเทียบมหาประเทศเขาได้ ^{๗๗}ถ้าเช่นนั้นแล้ว
 เราเอามาใช้บำรุงในการศึกษา การเศรษฐกิจ การคมนาคม ^{๗๘}เพื่อให้มันเท่า
 เทียมเขาหรือให้มันใหญ่ยังเทียบเท่าเขาอย่างประเทศลวิตเซอร์แดนด์เขาทำจะคิด
 กว้าง ^{๗๙}แต่งบประมาณทุกปัญหาเป็นเช่นนั้นไม่ ^{๘๐}ท่านประธานเองก็คงเห็น
 เราใช้ไป ^{๘๑}ในทางที่ไม่เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติเท่าไรเลย ^{๘๒}ถ้าเอาเงินมาใช้
 ในการบูรณะการศึกษา การคมนาคม การเศรษฐกิจ ^{๘๓}ที่จะเป็นประโยชน์แก่
 ประชาชน ^{๘๔}เขาเงินก็มาใช้ ^{๘๕}ทันถ้าเราใช้เงินก็ยิ่ง ๆ ^{๘๖}ขึ้นไป ^{๘๗}เรา ^{๘๘}เป็นลูก
 เขาพระรุงพระรัง ^{๘๙}โบราณเขาว่า ^{๙๐}“อนาโณ อตุลมา ปโก” ^{๙๑}ผู้ไม่มีหนเป็น
 ผู้ก็อดความมั่งคั่ง ^{๙๒}กันเราจะกอดหน ^{๙๓}ให้ ^{๙๔}ตัวเราเรื่อยไป ^{๙๕}ให้แก่ประเทศชาติเรื่อยไป

โดยไม่มีเวลายังหยุด ก็หมายความว่าเราจะไม่สามารถทำประเทศของเราให้
 มั่งคั่งขึ้นได้ มันจะทำให้ล้มจมทรุดหนักลงไปเช่นนี้ คนรุ่นหลังของเราจะ
 เกิดอรอนเพียงไหน จริงอยู่รัฐบาลอาจจะใช้อำนาจวิเศษเอาภาษีอากรจากบุคคล
 เหล่านั้น แต่ประชาชนก็ย่อมจะทราบว่เมื่อเราวัดไปแล้วในที่สุดจะไม่มีอะไร
 ออกมาหรือ เท่าที่ประมวลรัชฎาภิบาลได้ผ่านวาระที่ ๓ จากสถานการณ์ที่ท่าน
 ประธานาธิบดีโดยถนัดจะเห็นว่าประชาชนของเราจะตายแล้ว มันโยบาย
 ที่จะขยายการเก็บภาษีอากรให้รุนแรงกว้างขวางไปอีก แม้แต่ในบั้นเองเรา
 จะต้องตายแน่ๆ ไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นเงินที่เรากู้มานี้จะมีประโยชน์อะไร
 จริง เราอาจจะมาใช้ในการบูรณะประเทศอย่างมากมาย แต่ท่านประธาน
 ติวจะทราบว่า การที่ฝ่ายค้าน ต้องคัดค้านเรื่องการบูรณะประเทศอย่างมากมาย
 เวลานี้ไม่ใช่อะไรหรือ คือการจัดกำลังคนของเราสำหรับจะทำการบูรณะ
 ประเทศในทุกๆ ทางมันยังไม่ดีพอ เพราะฉะนั้นสมมติว่าเงินรายวันเราใช้ไป
 สำหรับการบูรณะประเทศมันจะเป็นผลได้จริง ๆ ก็สัก ๕๐ ล้าน แต่ว่าไปเข้า
 กระเป๋าใคร คือใครเสียครึ่ง ที่เป็นเช่นนั้นเพราะคนของเราไม่ดี ถ้าเราจ่าย
 เข้าไปมาก ๆ มันก็ได้ผลเพียงบาทละสองสลึงเช่นนี้แล้ว ขอให้ท่านลองคิดดูว่า
 ใครจะไม่ค้าน ถ้ารัฐบาลของเราสามารถจะกำจัดมือเน่าเหล่านี้ไปเสียได้
 เราบำรุงประเทศ ๑ บาท ได้ผลเต็ม ๑ บาท จะไม่มีใครคัดค้านเลย แต่เท่าที่
 เห็นมาหลายปีแล้วเราทำไม่ได้ ด้วยเหตุนี้การที่จะกู้มา ๓ พันล้านหรือ ๔ พัน
 ล้านบาทก็ดี ประเทศชาติเราต้องเป็นหนี้เขาเท่าที่ แต่ผลได้มันพันห้าร้อย
 ล้านบาทเช่นนี้เราไม่อยากจะให้กู้ นี่ประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ขอร้องจะเห็นความสามารถของกระทรวงการคลังในการที่จะจัดสรรเรียกเก็บภาษี
 อากรโดยไม่ให้ประชาชนต้องเดือดร้อน และได้เงินมาบำรุงประเทศชาติในทางที่
 เรียกว่าจะทำให้เราเท่าเทียมนานาชาติเขาได้ เช่นการศึกษา การคมนาคม

การเศรษฐกิจหรือการอื่นใดเหล่านี้ซึ่งเราสามารถจะจัดให้เท่าเทียมได้ แต่ถ้า
เรามุ่งไปในทางป้องกันอาณาจักร เพิ่มกำลังทหารตั้งเท่าไร อาวุธ —
ยุทธภัณฑ์ตั้งเท่าไร เราก็ไม่สามารถสู้เขาได้ เท่าเทียมเขาไม่ได้เด็ดขาด
ไม่ว่าประเทศใดหรือสัตว์เดรัจฉานตั้งเท่าเทียมเขาไม่ได้เลย แต่ว่าในทาง
เศรษฐกิจเราสามารถเท่าเทียมได้ เพราะฉะนั้นเงินที่ได้มาจากภาษีอากรเรา
จัดให้เป็นเอก จริงอยู่อาณาจักรเราก็ยังมี แต่เราต้องควรถ่อมใจเราว่า
เป็นเด็กไม่ควรอดคักคอกาอวดใหญ่โตว่าไม่ว่าประเทศไหนมาจะกำจัดให้ราบไป
ถ้าทำเช่นนั้นได้จะดีกว่า เพราะฉะนั้นภาษีอากรควรใช้ไปในทางที่เป็นเอก
แต่เราไม่ควรต้องกู้เงินหรือเป็นหนี้เขาถ่วงจะดี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นควร
คิดคำนึงและไม่ควรรับहतการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง ในถ้อยข้ออภิปรายของท่านสมาชิกนั้นจะเอาเรื่องโบราณมาพูดกัน
ท่านพูดถึงว่าเราไม่ได้บำรุงประเทศ เราเอาเงินไปทุ่มเทในทางอื่น การศึกษา
การอะไรก็ดอง ๆ เราไม่บำรุงกันเพียงพอ ข้าพเจ้าบอกว่าคุณความปดอภัยของ
ประเทศนั้นเป็นสิ่งสำคัญอันดับ ๑ เพราะฉะนั้นการบำรุงการป้องกันประเทศใน
ทุกด้านนั้นต้องมาในอันดับ ๑ ถ้าเราไม่ปดอภัยแล้วเราอยู่ได้อย่างไร เพราะ
ฉะนั้นการป้องกันประเทศเป็นอันดับ ๑ ทุกประเทศต้องถ่วงกันเป็นอันดับแรก
ความสงบเป็นสิ่งสำคัญอันดับ ๒ ต่อไปงบประมาณการศึกษาอันดับ ๒ และ
อันดับ ๓ กระทรวงการต่างประเทศ เราทำตามอันดับนั้นท่านจะเอาอย่างไร
หมายความว่านอกจากการป้องกันประเทศแล้ว การศึกษา มหาชาติไทย มาใน
อันดับ ๑ แล้วท่านว่าไม่บำรุงอย่างไร ท่านบอกว่าเราประเทศเล็กอดคักคอกาไปอยู่
ใครได้ในโลกนี้ประเทศใดรับคนเดียวบ้าง เราเป็นประเทศเครื่องสหประชาชาติ
เราต้องปฏิบัติตามนโยบายของเขา ต้องรับเพื่อส่วนรวม การจะไปปดอภัยตัว
ตัวเองไม่มั่งคั่ง เพราะฉะนั้นเราต้องเตรียมตัวเตรียมพร้อมเป็นคนเข้มแข็ง

ถ้าเราเป็นประเทศขี้อ่อนไม่เข้มแข็งใครจะนับถือ จะคอยให้ใครเขามาช่วย
 เหลือ ทุกวันเราไปรบเกาหลีได้รับความยกย่องได้รับความนับถือ ข้าพเจ้า
 ไปสหรัฐอเมริกา พอเขาเห็นพาสปอร์ต ว่าเรามาจากประเทศไทย เขาก็มีบอก
 ว่าชอบใจ เขานับถือเรา นี่เราต้องแสดงให้เขาเห็นว่าเราเป็นประเทศเข้มแข็ง
 เราจึงคบกับเขาได้ ถ้าเราไม่เข้มแข็งใครจะคบกับเรา เพราะฉะนั้นการรบของกัน
 จึงเป็นอันดับ ๑ เราจะประเทศเล็กหรือใหญ่ไม่สำคัญ ต้องเป็นประเทศที่
 นาคบ เป็นประเทศที่มั่งคั่งมั่งมีระเบียบจึงจะเคียงมาเคียงไหล่เขาได้ ความเล็ก
 ใหญ่ไม่สำคัญ ข้าพเจ้าอยู่สัตตวิหารเจดีย์ ๓ ปี พัดเมืองคนหนึ่งเสียภาษา
 ไม่ต่ำกว่า ๓ เปอรเซ็นต์ของรายได้ ท่านอย่าเอาสัตตวิหารเจดีย์เข้ามาเปรียบ
 เที่ยงผิดกันนักหนา มีหนังสือเสียคำขวัญการทหารวันละหนึ่งหมื่นบาทหนึ่ง
 กิตาน เขายังลงทุนมาก กองทัพของเขาเป็นกองทัพประจำบ้านทุกคนเป็น
 ทหารหมดไปฝึกทหารเสร็จแล้วแบกอาวุธแบกกระสุนกลับบ้าน มีหนังสือใช้
 งบประมาณ ๒ หมื่นกว่าล้าน เพราะฉะนั้นประเทศใหญ่เล็กไม่สำคัญเราต้อง
 อยู่ในอันดับเพื่อนที่เข้มแข็ง ระเบียบดีและเพื่อนที่คบได้นั้นแหละเราจึงจะอยู่ใน
 สังคมของโลกได้ เพราะฉะนั้นความปลอดภัยและการทหารอยู่ในอันดับ ๑
 เพราะฉะนั้นประเทศเราที่บำรุงการทหารเป็นอันดับ ๑ เป็นการที่ถูกต้องไม่ได้
 ท่านว่าไม่บำรุงการศึกษา การศึกษามาอันดับ ๒ ท่านจะเอาอะไรอีก เราจะ
 ถือว่ามหาชาติไทยอยู่ในอันดับต้นนอกหมัดกำลังแถวท่าน ท่านบอกจากรัฐบาล
 ออกประมวลรัษฎากรกับคนราษฎร ตรงกันข้ามเราออกประมวลรัษฎากร
 เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่สังคม นอกจากนั้นยังเป็นธรรมแก่ส่วนรวม บวกกัน
 คนมรายใต้เสียภาษา ๕ หมื่นกว่า ตามประมวลใหม่เสีย ๓ พันบาท แล้วไป
 ขอที่จะให้คนเสียเงินได้ก็ไปในส่วนทางใดก็ตามน้อยแต่ได้มากกว่าที่เก็บเดิมอีก
 เพราะฉะนั้นไม่กระทบกระเทือนไม่เดือดร้อน เราเพิ่มภาษีเฉพาะที่เป็นอดิเรก
 คือสิ่งที่ไม่จำเป็นนักเช่นเครื่องเงินทอง ต้นาแข่ง หรือรถยนต์ เราเก็บเพิ่ม

มากไป นอกจากนั้นเราเก็บที่เหมจะมีและให้ทุกคนเสียได้พอสมควร ข้าพเจ้า
 เชิดจ้าวราชฎรไม่เค็ดครอน เพราะก่อนที่จะออกประมอดรัชฎกรข้าพเจ้าได้
 ประชุมพอกพอกคาเกือบ ๒ รอยคนว่าออกอย่างไร เป็นอย่างไร ประชุมนาย
 ษนาคารกว่า ๒ รอยว่าทำอย่างไร เป็นอย่างไร เรียกพอกค้ำมาคมีใหญ่ๆ มา
 ประชุมตามว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่ว่าไม่ถามแต่ให้ควมร่วมมือ เมื่อเขาเอ
 อดยและเห็นมันส่วนมากแ็ดจึงได้เดินอร่างพระราชบัญญัติคนชนมา ได้พิจารณา
 ทุกด้านแ็ด เพราะฉะนั้นออกประมอดรัชฎกรเค็ดครอนนั้นเป็นควมคิด
 ของท่าน ข้าพเจ้าไม่รับรอง ทว่าเงินต่างประเทศเท่าไรข้าพเจ้าขอเรียนเป็น
 ๓ ประการ เงินที่ระบอบประชาชนได้ยืมหนค่างเหลออกเพียงเล็กน้อย เงินที่
 เคยยืมที่ธนาคารโลกในด้านทวนบำรุงรถไฟ ทำเรือ รถประทาน และกรทำ
 พลังงานต่าง ๆ นั้นรวมเงินที่ ๒๔ ล้านเหรียญ เอดานและเป็นเงินที่ระยะเว
 ยาว ๒๐ ปี และงบประมาณกคงหัก ไซหนทุกบรวมทงคอกเบยด้วย เพราะ
 ฉะนั้นเงินกั้นไม่เค็ดครอนและไม่เป็นภาวะหนักประการใด นอกจากนั้นกเป็น
 เงินกัภายในประเทศ ที่ข้าพเจ้าขอกรวยนคอสถานว่าเงินกัที่รัฐบาลกัมาน
 ได้คำนวณคัวเองโดยอธแท้แ็ดว่าเราจะมูเส็ดยรภาพและมีเงินตราไปค้ำประกัน
 ต่างประเทศได้มีตะพันล้านบาท และเหลือจากนั้น ๓ พันล้านบาทเวดอีก ๓ ปี
 กัพอจะกัจากที่อื่นได้ รับรองว่าไม่กระทบกระเทือนคอสัดยรภาพเงินตราและ
 เค็ดครอนแก่ประชาชน

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) ข้าพเจ้ามีความยินดี
 ที่รัฐบาลมีเจตนาในการกู้เงินเพื่อบูรณะและวิวัฒน์การประเทศ แต่ว่าเงิน
 จำนวนนั้นเป็นกอนใหญ่จำนวนถึง ๔ พันล้านบาท เพราะฉะนั้นจึงมขอหาวิค
 กังวดหลายประการ ซึ่งข้าพเจ้าขอกรวยนตามรัฐบาลค่อไปนี้ คือในการที่ทาง
 รัฐบาลได้แ็ดงในคราวเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๖ นั้น
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง แดงบอกว่าจะได้จัดการกัเงินภายใน

ประเทศเพียงร้อยกว่าตำบลเท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อทางรัฐบาลได้เส่นอกเงิน
 มาคราวหนึ่ง & พันด้านบาท จึงเป็นข้อวิตกกังวลและข้อสงสัยของข้าพเจ้าว่า
 ทำไมเหตุการณ์จึงกลับกลายเป็นเช่นนี้ นประการหนึ่ง ทนประการที่สองในการ
 ใช้จ่ายเงิน & พันด้านบาท ข้าพเจ้าขอกราบเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมีโครงการใช้
 ใช้จ่ายเงิน & พันด้านบาทอย่างไรบ้าง เพราะเหตุว่าผลของการใช้เงินถึง & พัน
 ด้านบาท จะมีผลกระทบต่ออันถึงสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศชาติ
 อย่างใหญ่หลวง การที่ทางรัฐบาลจะใช้จ่ายเงินในการฟื้นฟูการคมนาคมก็ดี การ
 ศึกษาที่ดี ในการอยู่อาศัยก็ดี ในการผลิตงานก็ดี ทางรัฐบาลมีแผนการณ์
 มีวิธีการใช้จ่ายเงินจำนวนอย่างไรบ้างเป็นรายละเอียด ข้าพเจ้าอยากจะเรียน
 ถามเป็นประเด็นแรก อีกประการหนึ่งการใช้จ่ายเงินจำนวน & พันด้านบาททาง
 รัฐบาลได้มีโครงการ มีแผนการณ์ในการใช้จ่ายเงินครบเสร็จสิ้นตามโครงการ
 ที่บรรณะฟื้นฟูประเทศนั้นอย่างไรบ้าง ข้อต่อไปซึ่งถ้าหากพิจารณาให้รอบ
 คอบแล้วจะเห็นว่าในการที่ทางรัฐบาลจะกู้เงินซึ่งเป็นเงินสกุลเงินตราต่างประเทศ
 พันต้องร้อยล้าน และในการที่จะกู้เงินภายในประเทศต้องพันแปดร้อยล้านตาม
 มาตรา ๕ นี้ เฉพาะประเด็นแรกนี้ไม่สนใจสงสัยประการใดและเห็นด้วย
 ทนประเด็นที่ ๒ ในการที่จะ กู้เงิน สองพันแปดร้อยล้าน จะกู้ภายใน ประเทศ
 หดักปฏิบัติทางรัฐบาลเคยทำมาทุกทีนั่นคือว่ารัฐบาลได้ออกพันธบัตรเงินกู้และ
 พันธบัตรเงินกู้รัฐบาลก็เอาไปจากธนาคารเอกชน ธนาคารการค้าขายธรรมดา
 ถ้าหาก รัฐบาล จะให้ พันธบัตร ตกไปอยู่ในมือ ของธนาคาร การค้าธรรมดาแล้ว
 บกธนาคารก็เอาไปเป็นทุนสำรองในธนาคารของตัวเอง แต่ทุนสำรองนั้นแหละจะ
 เป็นเหตุให้ธนาคารต่างๆ ออกเครดิตออกมา ซึ่งข้อนี้เป็นข้อที่ข้าพเจ้าคิดว่า
 สถานะการเงินของประเทศชาติบ้านเมืองจะเปลี่ยนแปลง ถ้าหากเกิดเครดิตมาก
 เครดิตมันเพ้อ และถ้าหากเครดิตเพ้อจะเป็นเหตุอันหนึ่งที่จะทำให้สถานะการเงิน

๑๐.๐๘ น.

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 การคลัง: ในข้ออภิปรายของท่านสมาชิกผู้เกียรติ ในเรื่องปัญหาเงินทวง
 ขำพเจ้าได้ขแรงบอกแล้วว่า จะกู้เงินเพียง ๓๐๐ ล้านบาท ความจริงท่านได้
 เข้าใจผิดไป ในจำนวนเงิน ๓๐๐ ล้านบาท ขำพเจ้าได้ขแรงเต็มนหมายหมายความว่า
 เราจะเอาในงบประมาณแผ่นดิน คือเราจะเอาเงิน ๓๐๐ ล้านบาทจากรายได้
 ประจำเอามาได้ ในงบประมาณวิสามัญลงทุน ที่เรามาลงทุนนั้นเป็นจำนวนเงิน
 ๓,๐๘๘ ล้านบาท คือเราเอาเงินที่เหลือจากรายรับ ๓๐๐ ล้านบาท คือเหลือจาก
 เงินวิสามัญลงทุนถึง ๓,๐๘๘ ล้านบาท เพราะฉะนั้นในจำนวนเงิน ๓๐๐ ล้านบาท
 ท่านคงเข้าใจผิดไป คือเงินจำนวน ๓๐๐ ล้านบาทนั้นเป็นเงินที่เหลือจากงบ
 ประมาณ งบรายรับ ซึ่งเอาจาก งบประมาณ วิสามัญไม่ลงทุนเป็นจำนวนเงิน
 ๓,๒๘๘ ล้านบาท และเหลือเพียง ๓,๐๘๘ ล้านบาท ซึ่งขำพเจ้าคิดว่า ท่านผู้แทน
 อาจเข้าใจผิดไป สำหรับในเรื่องเงินที่ทุกจากนั้นคิดเห็นจำนวนเงิน
 ไม่เงิน ๒,๘๐๐ ล้านบาทนั้น เรากู้เป็นระยะ ๓ ปี และในจำนวนเงิน ๘๐๐ ล้านบาท
 เศษ ขำพเจ้าเชื่อว่าไม่เกินกำลังของประเทศเราก็กู้ได้ ขำพเจ้าได้เรียน
 ต่อสภาแล้วว่าในการกู้เงิน ๔,๐๐๐ ล้านบาทนั้น เรากู้เป็นระยะเวลา ๓ ปี ไม่ใช่
 จะเอาเงินมาทีเดียว ๔,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นในการที่ท่านสมาชิกเป็น
 ห่วงถึงเรื่องการกระทบกระเทือนต่อการที่เราจะต้องออกธนบัตรเพิ่มเติม หรือ
 กระทบกระเทือนต่อเงินตราที่มอยู่ก็เป็นไปไม่ได้ เพราะว่าเราไม่ได้เอามา
 ทีเดียว ๔,๐๐๐ ล้านบาท เราเอามาอย่างมากเพียง ๓/๓ ของจำนวนเงินที่เรา
 จะกู้เท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงการออกธนบัตร
 เพิ่มเติมแต่ประการใด และขอกราบเรียนต่อสภาเถยว่าในการขอกู้เงินรายน
 เราจะไม่ต้องพิมพ์ธนบัตรเพิ่มเติมจะไม่ทำให้ค่าของเงินบาทลดลงไป จะไม่ทำ
 ให้คงตอนทุนสำรอง จะไม่ทำให้คงตทุนสำรองลงไปแต่ประการใด และ

ข้าพเจ้ามั่นใจว่าเราจะอยู่ในสภาพที่สามารถรักษาค่าของเงินตราและรักษาระดับ
ค่าของเงินตราต่างประเทศไว้ได้อยู่ในระดับที่เบญอยู่ในขณะนี้ โดยที่ไม่ทำให้
ค่าของคอตดาร์หรือเงินปอนด์มีราคาสูงขึ้น เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้จึงไม่เป็น
ข้อที่น่าวิตกแต่ประการใด

ส่วนในเรื่องการลงทุนในคานัน ขอให้ท่านสมาชิกพิจารณาว่า
ถ้ารับในเรื่องการคมนาคมเป็นส่วนใหญ่ ในเงินจำนวนที่เราถุ่มาจะหนัก
ไปในด้านการคมนาคมซึ่งจะต้องใช้เงินถึงจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท และใน
จำนวนเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาทนี้ก็เป็นจำนวนถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์เป็นค่าแรงงาน คือ
เป็นค่าแรงงานของประชาชนคนพื้นเมืองในการทำถนนหินตกกรัง และค่าแรงชน
ดินชนทวายเหตาดนเป็นคน และคนพื้นเมืองเหตาดนก็เป็นคนไทยทั้งหมด เพราะ
ฉะนั้นงบประมาณเงินก็รายน นอกจากเงิน ๔๐ เปอร์เซ็นต์เป็นค่าถนนแล้ว
อีก ๖๐ เปอร์เซ็นต์ก็จะพึงตรงต่อประชาชนที่จะได้ไป

อีกประการหนึ่ง ในการที่รัฐบาลตั้งเสริมในเรื่องอาคารตั้งเคราะห์นั้น
วัตถุประสงค์จะนำมาใช้ในการก่อสร้าง เช่นไม้ ไร่อะไรต่าง ๆ ก็ต้องขอเข้ามา เป็น การ
หมุนเวียนไป อย่างสิ้นค้าข้าวก็เป็นสิ้นค้าที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน
เป็นส่วนตรง เพราะฉะนั้นจะขอให้ท่านที่เคารพทั้งหลายโปรดเข้าใจว่าเงินงบประมาณ
ประมาณรายนเราจะบำรุงในด้านคมนาคมและสร้างอาคารตั้งเคราะห์ และอีก
๖๐ เปอร์เซ็นต์ก็มาลงประชาชนโดยตรง ท่านก็คงทราบแล้วว่า การคมนาคมดี
ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูง เป็นการเบิกบานแผ่แผ่เดินเด็ดไปตามท้องถื่น
ท้องถื่นใด เมื่อมีการทำมาหากินสะดวกสบายและเมื่อทางคมนาคมสะดวก
สามารถที่จะส่งสิ้นค้าไปได้ ซึ่งเมื่อก่อนหนึ่งหน่าสิ้นค้าเข้ามาขายยังท้องตลาด
และให้ราคาของสิ้นค้าถูกลงซึ่งเป็นการนำความเจริญให้ที่ยงถื่นนั้น ๆ และนอก
จากนี้ยังทำให้ประชาชนไปมาหาหนได้สะดวก เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเรา
ได้ประโยชน์นานาประการใน ทางอ้อม ซึ่งไม่ สามารถ คณานับได้ว่า ได้เท่าไร

เพราะฉะนั้นตามที่ทราบเรื่องมานี้คงพอทราบว่าท่านผู้แทนที่ได้ถามมาคงจะเข้าใจว่า
เป็นการก่อให้เกิดประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่าย

๑๐.๑๓ น.

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : สำหรับร่างกฎหมาย
ฉบับนี้ตามที่ทางรัฐบาลขอออกเป็นพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อลงทุนในการบูรณะ
และพัฒนาการประเทศนั้น สำหรับข้าพเจ้าเองมีความสงสัยในชั้นแรกเพราะ
ยังมีข้อข้องใจอยู่ อย่างในมาตรา ๓ บอกว่า “รัฐบาลมีอำนาจกู้เงินเพื่อ
ใช้จ่ายในการลงทุน” คือใช้คำว่า “เพื่อใช้จ่ายในการลงทุนเพื่อบูรณะและ
พัฒนาการประเทศ” ในข้อร่างพระราชบัญญัติก็เกิดเป็นปัญหา เพราะ
ว่าเงินจำนวนอยู่ในวงเงินไม่เกิน ๔,๐๐๐ ล้านบาท ที่รัฐบาลขอสิทธิจากสภา
เพื่อไปเป็นลูกหนี้คนอื่นยืมเงินมาบูรณะประเทศ ซึ่งหมายความว่าเงินจำนวน
อาจเป็นการที่เราจะเอาเงินมาลงทุนใช้หรือไม่ ซึ่งขอข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่ เพราะ
ได้มีสมาชิกบางท่าน และทางรัฐบาลก็ได้อภิปรายมาในชั้นนี้มีความหมาย
เพียงไหน ถ้าหากว่าใช้เพื่อบูรณะและพัฒนาการประเทศแล้ว เราจะเอา
มาบูรณะการทหาร ๓๐๐ ล้านบาทจะทำได้เช่นนั้นหรือ หรือว่ามาบูรณะการศึกษา
๓๐๐ ล้านบาทก็ทำได้เช่นนั้นหรือ หรืออะไรๆ อย่างนั้นหรือปัญหาการลงทุน
แล้วก็ต้องมีทางได้มา ข้าพเจ้าจะแปลความหมายให้แคบเข้ามา คือความเมอม
การลงทุนแล้วก็ต้องมีการได้มา และอย่างเช่นในการทำถนนนี้ ข้าพเจ้า
สงสัยว่าจะเป็นการลงทุนใช้หรือไม่ คือว่าในการทำไปแล้วเราจะได้อะไรมา
ก็เป็นเรื่องคาดการณ์ล่วงหน้า มีกฎหมายฉบับเก่าเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ ออกเป็น
พระราชบัญญัติกู้เงินได้ ตงยอดเงินไว้ว่าให้รัฐบาลมีอำนาจกู้เงินได้ ๑๑๑๗ ล้าน
๕ ล้านบาท และพระราชบัญญัติกู้เงินนกำหนดอายุเมื่อเดือนธันวาคมที่แล้วซึ่ง
เป็นระยะเวลา ๒ ปี และในที่สุดก็ยืมมาถึง ๓ ปี แล้วเราได้กำหนดแล้วหรือยัง

เงินเท่าไร ซึ่งรัฐบาลไม่สามารถที่จะให้รายละเอียดได้ว่าจะทำอะไรบ้างในการที่จะ
จะกู้เงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์ประชุมสหภาพ ข้าพเจ้าขอตั้งเกิดอยู่
เพียงเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าขอทราบหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกู้เพื่อตั้ง
ทุนในการบูรณะและวิวัฒนาการประเทศ เพื่อจะได้เป็นทศเขาใจกันอย่างชัดเจน
๓๐.๑๕ น.

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง: ตามข้อตั้งเกิดของท่านสมาชิกผู้เกียรติยศได้กล่าวมานั้น ข้าพเจ้า
ขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติเงินกู้รายนี้ เงินรายนี้ได้
เดิมความว่า “เพื่อบูรณะและวิวัฒนาการประเทศ” เพื่อเป็นการขยายความ
ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนรายการรายละเอียดนี้ขอเรียนต่อที่ประชุมสหภาพว่าการ
กู้เงินรายนี้เพื่อตั้งทุนบูรณะประเทศในทางการคมนาคมเป็นส่วนใหญ่ และใน
ด้านการอุตสาหกรรม และในด้านการส่งเสริมในเรื่องเคหสถานของประชาชน
ให้เพิ่มขึ้นในด้านนี้ส่วนใหญ่ รัฐบาลจะไม่นำเงินจำนวนนี้ไปเพิ่มเป็น
เงินเดือน หรือแจกจ่าย หรือใช้จ่ายไปในกิจการส่วนใดนอกจากที่ได้ระบุมา
เพราะฉะนั้น จึงขอให้ท่านสมาชิกคิดว่าเงินกู้รายนี้ เป็นการแน่นอนว่ารัฐบาลจะ
มุ่งส่งเสริมไปในด้านการคมนาคม ในด้านการอุตสาหกรรมและในด้านการบำรุง
และส่งเสริมการสร้างอาคารและเคหสถานให้แก่ประชาชนเป็นส่วนใหญ่ตามโครงการ
การส่งเสริมในเรื่องอาคารสงเคราะห์ของรัฐบาล จะไม่นำไปใช้ในทางอื่นแต่
ประการใด

ส่วนในปัญหาที่ท่านบอกว่าเงินทุกบาทที่เข้ามาแล้ว รัฐบาลจะใช้จ่ายไปประ-
การใด หรือว่าที่ยืมมาหมดแล้วจะกู้ใหม่ ในข้อนี้ขอเรียนว่า ในการกู้เงินนั้น
จะต้องกำหนดการหมุนเวียนกันไปทุก ๆ ๔ เดือน คือในระยะ ๔ เดือนแรกก็เข้ามา
คราวหนึ่ง เมื่อเงินหมดก็มาแก้หมดไป เราก็กู้เข้ามาใหม่ เพราะฉะนั้นจึงขอเรียน
ว่าที่แบบพันธะผูกพันกันอยู่ สำหรับในคราวถัดจากนี้เป็นระยะเวลา ๒ ปี ก็เพราะ

ว่าเป็นเงินจำนวนน้อยแต่ตั้งหุรบคราวนทยคเยอเป็นระยะเวลา ๓ ปี ก็เพราะฉ
 เป็นเงินจำนวนมาก และข้าพเจ้าเชื่อว่าจะไม่เป็นภาระอะไรแก่ประชาชน หรือ
 เป็นกรเดี่ยประโยชน์ หรือเป็นความยากลำบาก หรือเป็นความเดือดร้อนแก่
 ประชาชนแต่ประการใด เพราะเป็นระยะเวลาถึง ๓ ปี เพราะในระยะเวลา
 เราคงสามารถที่จะสร้างหรือมีการปรับปรุง งบประมาณ เพื่อการลงทุน ให้เป็น
 การเหมาะสมได้ เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนว่าเพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจ
 และความเจริญของบ้านเมืองในด้านการคมนาคม ถ้าหากว่าการคมนาคม
 ไม่ทั่วถึงแล้ว ความเจริญของบ้านเมืองก็จะไปไม่ได้ไกล ถ้าหากว่าการคมนาคม
 มีทางไปยังจังหวัดของท่าน ก็เป็นความสะดวกซึ่งส่งไปยังประชาชน
 ของท่านโดยตรง นอกจกันั้นในด้านการส่งเสริมในเรื่องอาคารสงเคราะห์
 กิ่งงในการที่จะช่วยสงเคราะห์ให้ราษฎรได้มีบ้านอยู่อาศัยซึ่งเป็นไปตามนโยบาย
 ของรัฐบาลทุกประการ

๑๐.๒๑ น.

นายสวัสดิ์ พงศ์ (ขอนแก่น) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติเงิน
 กู้ ความจริงข้าพเจ้าก็เห็นใจในการที่รัฐบาลต้องการกู้เงินมาเพื่อการลงทุนเพื่อ
 บูรณะและพัฒนาการประเทศ แต่เมื่อได้คำนึงถึงจำนวนเงินและระยะเวลาแล้ว
 ข้าพเจ้าก็เห็นความไม่เป็นการคลุ้มเคล็ดอยู่ เพราะถ้าในการที่เราจะกู้เงินมาเพื่อ
 บูรณะประเทศนี้ ถัดจจะได้อำนาจถึงความจำเป็นและภาระผูกพันในการที่เรา
 เราจะเก็บภาษีจากราษฎรมาชดใช้กับเงินที่เรา กู้ ในการกู้เงินเป็นจำนวนถึง
 ๕,๐๐๐ ล้านบาทนั้น รัฐบาลก็ไม่ได้แดงมาให้สำนักงานทราบว่าจะเอาไปใช้ใน
 กิจการใดเท่าใด และรัฐบาลมีแผนการณอย่างใดบ้าง ในการให้ระยะเวลายัน
 ยาวนาน รัฐบาลได้ชี้แจงว่าอาจจะไปหลาย ๆ คราวก็ได้ ถ้าหากว่ารัฐบาล
 กู้หลาย ๆ คราวได้แล้ว ข้าพเจ้าก็อยากจะให้ท่านทำให้ดู ว่ามีความจำเป็น

เกิดขึ้นในคราวใดที่เราจะต้องจ่ายเงินให้รัฐบาล เช่นขอเป็นพระราชบัญญัติมายังสภาในคราวนั้น เพื่อสภานจะได้อบรมรายละเอียดยกเอาเงินไปทำอะไรบ้าง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการสมควรกว่าในการที่รัฐบาลจะขอออกพระราชบัญญัติไปในคราวเดียวให้รัฐบาลกู้เงินได้ถึง ๔,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งรัฐบาลอาจจะกู้เพียงคราวสองคราวหรือคราวเดียวก็ได้ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าอาจจะเป็นการระหนักแก่ราษฎร จริงอยู่ตามพระราชบัญญัติกู้เงินเราก็ดำเนินการไปแต่การระงับการลงทุน แต่การลงทุนของรัฐบาลไม่ว่าจะได้ออกโดยวิธีใดก็ตาม โดยที่เราจะสามารถระดมเงินมาเพื่อชดใช้เงินกู้จำนวนนั้นได้ แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่พ้นที่จะเป็นภาระหนักที่ราษฎรจะได้รับภาระในการเสียภาษีอากร เพราะถ้ารัฐบาลเก็บภาษีจากราษฎรทุก ๆ ปี ในหนึ่งปีได้เงินราว ๓,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้นเอง แต่ระยะเวลาเพียง ๓ ปีแรกก็เงินถึง ๔,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่าดังอย่างไร ๆ เราจำเป็นต้องเพิ่มภาษีขึ้นอีกเป็นแน่ ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอให้ท่านทำให้ดูว่ารัฐบาลจำเป็นต้องใช้เงินไปกิจการอย่างไร คือให้เป็นระยะเวลาอันสั้น แล้วก็ให้รัฐบาลจากัดวงเงินให้แน่นอนลงไป ความจำเป็นที่จะใช้ในกิจการใดบ้างเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้แสดงรายละเอียด ความจำเป็นที่จะต้องใช้อย่างไร แล้วขอมาเท่าที่จำเป็น การที่เงินออกมาเป็นการกว้างขวางเช่นนี้ ทางสภานักไม่ทราบแผนการณ์ของรัฐบาลว่า รัฐบาลจะใช้จ่ายเงินทั้งหมดไป ในทางกิจการใดเท่าใด เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะให้สภานักได้ทราบแผนการณ์หรือโครงการอันแน่นอนเสียก่อน จึงเป็นการสมควรที่รัฐบาลจะได้เสนอมาเป็นคราว ๆ เท่าที่รัฐบาลมีความจำเป็นว่าจะใช้เงินเท่าใด ในกิจการใด และก็ให้รัฐบาลเสนอมาเป็นคราว ๆ เพื่อขออนุมัติต่อสภานักเป็นได้อย่างนั้นข้าพเจ้าคิดว่าจะเป็นการเหมาะกว่าและดีกว่า

๑๐.๒๓ น.

นายไกรสร สุขสว่าง (ข้าบาท): ข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิกที่
 ร่างพระราชบัญญัติคนมาหลายท่านแล้ว จุดประสงค์ใหญ่ของทุกท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติหนัก ไม่อยากจะให้รัฐบาลกู้เงินจำนวนนี้ เพราะว่าถ้าเงินมาพวก
 เก่งว่าประเทศชาติจะล้มจมบ้าง คนรุ่นหลังจะต้องรับภาระใช้หนี้บ้าง ข้าพเจ้า
 ได้จับประเด็นดังที่ ได้เสนอประธานฯ เมื่อก่อนแล้ว ข้าพเจ้าเคยได้ยินบ่อยๆ
 ว่าท่านสมาชิกผู้เกียรติบางท่านพูดความงามเมืองของเราทำไมจึงไม่เจริญ การ
 คมนาคมก็ไม่สะดวก การศึกษาขงตาหลังเรา บ้านช่องก็ไม่ค่อยจะอยู่
 ประชาชนก็ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องเหล่านี้ แต่ก็ได้พูดกันมากมายแล้ว
 ซึ่งท่านผู้แทนส่วนมากก็มีความเห็นไปในทำนองนี้ คราวนี้ข้าพเจ้าจะเสนอ
 ความเห็นกับท่านประธานฯ ว่าถ้าหากว่าเราไม่ได้เงินเขามาแล้วเราจะเอาอะไร
 มาทำนุบำรุงบ้านเมืองของเราให้เจริญได้ เราจะให้มีการเก็บภาษีเป็นรายปีๆ
 ไปอย่างนหรือ ถ้าหากว่าบ้านเมืองของเรามีการค้าขายดี การทำมา
 หากินดี เราเก็บภาษีได้มาก แต่ภาษีที่เก็บได้นั้นเราต้องเอามาใช้จ่าย
 ในการบริหารงานเป็นประจำ อย่างนบ้านเมืองของเรามีการค้าขายหรือทำ
 มาหากินเป็นปกติดีแล้วเราจะทำได้ ส่วนในกิจการใดที่ยังตาหลังอยู่เราก็
 จะต้องลงทุนเพื่อให้บ้านเมืองของเราเจริญทันตาเห็น ถ้าเราทำไม่ทันบ้าน
 เมืองก็ไม่เจริญทัดเทียมกับประเทศอื่นเขา เช่นในเรื่องการคมนาคม การ
 ขนส่ง หรือกิจการเพื่อในการเกษตรกรรมให้เจริญขึ้นอย่างน เป็นต้น ถ้าหวั
 แผนการณที่เราจะเก็บภาษีทุกๆปีนั้น เราจะได้เพียง ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐
 ล้านบาทเท่านั้น ในเงินจำนวนนี้เราต้องเอามาบำรุงบ้านเมืองโดยเป็นเงินเดือน
 บ้าง ค่าใช้สอยบ้าง ค่าพาหนะบ้างเหล่านี้ เป็นต้น ถ้าเราจะลงทุนเป็นพันๆ
 ล้านเราจะต้องเอาที่ไหนมาลงทุน ถ้าเราจะรูดภาษี ดั้มมดีว่าจะลงทุนในการ

สร้างเขื่อนหรือในการทำทางให้รวดเร็วขึ้นเพื่อบ้านเมืองจะได้มีความก้าวหน้า
เห็นนัย เราจะต้องรตภา ในบั้น ๕ พนถานเราจะทำอะไรเราก็จะต้องรต
จากราษฎรบนพนถาน บัหนาพนถานทุก ๆ ปี การลงทุนอย่างนี้ผิดหลัก
ข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าการลงทุนนั้นในคำราในต่างประเทศ ซึ่ง
ไม่ต้องในต่างประเทศละ ข้าพเจ้าเคยพูดมาแล้ว และเคยถูกตำมาว่าข้าพเจ้า
ตอกคำรา อย่างคำราของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ถ้าเราต้องการลงทุน
ไปเป็นจำนวนมากซึ่งเราไม่สามารถจะเอาจากภาษีประจำได้แล้ว ก็ให้กู้เงิน
ได้และให้กระจายการกินไปนาน ๆ ปี ก็มานานนี้เพื่อให้ได้รับการผ่อนอายุเพื่อ
ไถถอนเงินที่จะตอกเบี้ยไป นิตารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นเช่นนั้น
ท่านสมาชิกผู้เกียรติ ขอประทานโทษ สมุทรศาสตร์ ท่านก็ว่าในการทำเช่น
ไม่เป็นการรอบธรรมที่จะเงินมาเพื่อลงทุน แต่ท่านก็เคยได้เรียนตำราจาก
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เหมือนกัน และตำราที่มอญเช่นนั้น ที่ข้าพเจ้าถา
ยนิยเช่นนั้น ก็เพราะว่าข้าพเจ้าก็เคยเรียนมาจากด้านนี้เคยและตำราเดียวกัน
กับท่าน ข้าพเจ้าเบ็ดตำราข้าพเจ้าจึงกล้าพูดอย่างนั้นว่า ลงทุนแล้วก็เงินมาได้
คราวนี้ท่านสมาชิกผู้เกียรติบางท่านว่า ถ้าเงินมาแล้วก็จะทำให้การใช้จ่ายมาก
มายไป ในข้อข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านประธานว่า ข้าพเจ้าเคยฟังใน
อังกฤษมา ก็ได้เห็นร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลมีโครงการอยู่เช่นอย่างการสร้าง
ทาง กมพระราชบัญญัติอยู่แล้ว ซึ่งจะต้องทำอยู่แล้ว ซึ่งท่านก็บอกว่าเป็น
ไม่มีโครงการ ในการที่ท่านพูดเช่นนี้ยอมเป็นการไม่ถก รัฐบาลมีโครงการ
อยู่แล้วแต่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังก็ได้บอกแล้วว่า ในการ
ก็เงินมานี่อันใหญ่ก็เพื่อที่จะบูรณะทางหลวงแผ่นดิน การบูรณะทางหลวง
แผ่นดินก็มีโครงการอยู่แล้ว ขอให้ท่านไปเปิดราชกิจจานุ ทานก็จะทราบว
มีโครงการอย่างไร การกู้เงินนี้จะทำให้การใช้จ่ายฟุ่มเฟือยหรือจะทำให้
สินค้าแพงขึ้นนั้น ในข้อข้าพเจ้าขอแจ้งว่าเงินที่เราจะกู้จากธนาคารต่างประเทศ

แต่ก็จากบุคคลอื่นนอกส่วนหนึ่ง ท่านบุคคลที่มีเงินเหลือใช้เราจะเอาไปทำไม
เขาก็กินไปก็กินกิน เขามาซื้อราคาที่ดินให้แพง ๆ พอตัวก็ไปถอนเงิน
จากธนาคารมาเพื่อจะถอนคืนค่าและซื้อราคาให้แพง ๆ แต่ท่านเอาเงินมา
จริงมาเสียก่อน เพื่อทำประโยชน์ให้เกิดส่วนรวมเช่นนี้แล้ว ท่านประธาน
ต้องพิจารณาว่าอันไหนจะดีกว่ากัน เราจะให้พ่อค้าไปซื้อราคาของดีกว่า
หรือจะให้รัฐบาลเข้ามาเพื่อเอาไปทำประโยชน์ดีกว่า ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า
พระราชบัญญัติฉบับนี้เราควรที่จะได้สนับสนุนให้มันไปโดยเร็ว

นายสอง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ผมเองก็นั่งฟังท่านอภิปราย
มาหลายท่านเหมือนกัน ก็รู้สึกเห็นใจรัฐบาล แต่ว่าท่านทศคดีท่านพระราช
บัญญัติเงินกู้นี้ ท่านก็มีความห่วงใยถึงประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ไม่ใช่ว่า
จะไม่ให้กู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะมองเห็นแต่จางงบประมาณก็ยังไม่ได
ผ่านไป ซึ่งจำนวนถึง ๔ พันล้านบาท ท่านเราจะมากู้เงินออก ๔ พัน
ล้านบาทเช่นนั้น เราคงมองเห็นชัดแจ้งแล้วว่า การใช้จ่ายงบประมาณนั้น
ตนขอ ท่านจะยอมเป็นผู้ที่มีความมั่นคงในการเป็นหนี้สินเราอย่างนั้นหรือ หรือ
ท่านจะยอมอยู่ในฐานะที่พ่อสุมควรโดยไม่มหนี้สิน ท่าน ในร่างพระราช
บัญญัติเงิน พ.ศ. ๒๔๘๔ ที่ท่านกล่าวว่ามีจำนวนเพียงพันล้านบาท
เพียง ๒ ปี อันนั้นหมดไปแล้ว ที่ท่านตั้งชกผู้มเคยวัด ได้คัดค้านในเรื่องนั้น
ก็เพราะว่าท่านมีความเป็นห่วงประชาชนส่วนใหญ่ เกรงว่าจะมหนี้สินไปถึง
บุตรหลานต่อไป อันนี้ไม่มีปัญหาเป็นของแน่นอน ที่ท่านคัดค้านนั้นก็คง
การที่จะให้รัฐบาลใช้จ่ายไปในทางที่ประหยัด และไม่อยากจะให้ ใช้จ่ายสุรุย
สุร้ายไปในทางที่ ไม่มีประโยชน์ แต่ทุกครั้งทุกเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีแถลงมา
ก็ว่าเป็นดังสำคัญทั้งนั้น นี่เป็นเหตุที่รัฐบาลยกเป็นข้ออ้างมา ท่านบอกว่า
การศึกษาเป็นจำนวนไม่ถ้าน ซึ่งน้อยกว่าทุกแห่ง และการเกษตรเป็นอย่างไร

ในข้อหาเจ้าผู้รูดักเป็นทองคำ ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่มีความเป็นอยู่ด้วยการเกษตรกรรม แต่การเกษตรกรรมนั้นมิได้มีการบำรุงให้สมบูรณ์พอ ประเทศไทยเป็นประเทศที่ทำการค้ากรรม ทั้งนี้ในการที่เงินภายในเวลา ๓ ปีนี้ ท่านจะเอาเท่าไรก็ได้ นับเป็นปัญหาหนึ่งที่ท่านสามารถมีความเข้าใจและมีความเป็นห่วง และท่านก็นอนย่นมาว่า มีความจำเป็นเพียงใดที่ท่านกู้เงินมานั้น ท่านเหล่านั้นมิได้คัดค้านเลยว่าจะไม่ให้ ก็ยอมให้กู้เหมือนกัน ในข้อนี้ผมเองก็ รูดักเป็นทองคำหากว่าเราปล่อยให้กู้ยืมอย่างครึ่งเมื่อปี ๒๔๙๕ นั้นเป็นเวลา เพียง ๒ ปี คราวนั้นมาเพิ่มขึ้นอีกเป็นเวลา ๓ ปี และเพิ่มเป็น ๕ พันล้านบาท ซึ่งผลที่ส่งตบประมาณในปีต่อ ๆ ไป ก็อาจจะเพิ่มเป็น ๕ ปี และเงิน ๕ หมื่น ล้านบาทก็ได้ โดยเฉพาะตามความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรมีความจำเป็นอย่างไร แลไหน แล้วเราก็ควรจะเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินกู้มาเป็นคราว ๆ ไปจะเหมาะกว่า ถ้าหากว่าท่านจะมุ่งคงไปในการสร้างเกษตรกรรมแล้ว ผมคิดว่าประเทศไทยเราควรเป็นประเทศหนึ่งที่เขาจะคบด้วย ถ้าเราจะคบกับเพื่อนทัก ๆ คน เราจะให้เขาเห็นว่าเรามีกำลังดีกว่า หรือจะให้เขาเห็นว่าเรามีทรัพยากรดีกว่า นับเป็นข้อคัดค้านข้อหนึ่ง ประเทศไทยเราอยู่ได้ด้วยการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่มิใช่อยู่ได้ด้วยการค้า เราส่งข้าวให้เขารับประทังเป็นจำนวนเท่าไร เขาคบเราดีกว่าเพราะว่าเรามีการเกษตรกรรมอย่างสมบูรณ์ เขาไม่ได้คบเราด้วยกำลัง เพราะฉะนั้นเราควรจะมุ่งไปในทางส่งเสริมการเกษตรกรรมให้สมบูรณ์ที่ประเทศเราเป็นอยู่ชั่วคราว ผมก็ไม่คัดค้านประการใด ถ้าหากว่าประเทศไทยเราไม่มีการเกษตรกรรมที่เป็นอยู่ชั่วคราวแล้ว ผมคิดว่าเราจะไปยิ่งถดถอย และเราก็จะลำบาก ถ้าหากว่าเราก็กู้มาและเงินจำนวนนั้นท่านสามารถได้บอกว่าคุณมา เพื่อเป็นการ บอกรับพ้อค่า หรือผู้หนึ่ง ผู้ใด จะกักคุณสินค้า อันนั้นเป็นเหตุผลที่รัฐบาลควรจะมองเห็น หรือทางธนาคารควรจะ

มองเห็น ไม่ใช่ว่าเขาจะให้ไปโดยสะดวก หรือจะให้ใครเขาไปโดยไม่มี
ความหมายนบนอนาจรของชนาการ เพราะฉนั้นถ้าผู้หนึ่งผู้ใดจะรักเพื่อเอา
ไปกักคนดินค่าภาครนาการ ไม่นอนมดแตกไม่มอะไรชดของ ถ้าหากจวรัฐบาด
ก็มา แต่ไม่ได้ทำอะไรเลยหรือทำในทางที่ ไม่เหมาะสมก็ ไม่มีประโยชน์เช่น
เคยอกน อนนผมเห็นวาทตามทเพอนดมาชิกโตกถาวจวาควจะออกให้เป็น
ครวๆ ไป หรือจำกัดเวลาให้สั้นนเหมาะเด้อ

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ในการที่รัฐบาดได้

เสนอพระราชบัญญัติเงินเพื่อพัฒนาการของชาติบ้านเมืองนั้น ผมคิดว่า
เป็นความจำเป็นที่ชาติบ้านเมืองจะได้รับการกเงินในคราวนี้ เพราะเหตุที่
บรรดากิจการต่าง ๆ ทางรัฐบาดได้เสนอต่อสภานานน มหลายคอดหลายแผนก
เป็นต้นว่า พระราชบัญญัติพลังงานกต และกิจการอน ๆ กต ถ้วนแต่เคย
ของเสมอโยงกับพระราชบัญญัติใหม่ทกตางเสนอและพิจารณาอนน รัฐบาดได้
เสนอให้ทประชมแห่งสภานทรวบวว่า จะเอาเงินนี้ ไปใช้บ้างในการคมนาคน
เพอการอดดำหกรรมและการตั้งคุมตั้งกระหุ และทานก โดยนยหนดวอว่า จะ
ไม่เอาเงินจนวนน ไปใช้ ในทางทเบนรยจายประจว เช่นเงินเคอนชวราชกร
ผลยบรหาร ชาวเจ้าใครทจะชอกรบปรยนคอดสภานวว่า เมอพิจารณาถวอ
ของบ้านเมืองไทยทเบนอย ในบจบนน เมอเปรียบเทียบกบประเทศอารยะ
ทงหลายทเจริญกาดหนาในทางวทยวค้ำดศร ถดาวคอ มการอยุดกนคชของ
ประชาชนพลเมืองมีฐานะทางเศรษฐภคจมนนง ก็เพราะได้คานินการในการ
บรณะและวิวัฒนาการชาติบ้านเมืองมาเดอเบนเวดชานานนมาทหนา อย่าง
ช้จจนดัมยเมืองไทยเรมคความดงมดช สามารถทจะผดคพพนช ธิญญาหาร
ได้โดยอัสระ ปราศจากการรบกอนทงราชศัทรภายนอกและราชศัทรภายใน
ผดผก ถว้านานาประเทศเพอนบ้านเช่นเดอ ก็เบนระยะเวดอ อนดัมควเรียง ท้จะ

ทำการ ฟื้นฟูให้ชาติ บ้านเมือง ก้าวหน้า ให้ สัมกับ ความเป็นอยู่ ที่ มีความ สุขสงบ
 ท่านสมัครหาขานหาได้เป็นห่วงและกังวลว่า จะมีภาระผูกพันกับ อนุชนรุ่น
 หดงั้น ก็เป็นการสมควรอยู่ แต่ว่าการที่รัฐบาลจะบูรณะและวิวัฒนาการ
 ก็เพื่ออนุชนในวันข้างหน้าเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในฐานะที่คนรุ่นเราสมัย
 เรา ซึ่งเป็นผู้ปกครองและจัดการบ้านเมือง ก็จำเป็นที่จะไม่สมควรเพิกเฉย
 ที่จะให้ความเป็นประกันแก่อนุชนในอนาคต มิใช่ที่เราจะห่วงแต่ชีวิตของเรา
 เท่านั้น เราจะรักษาชีวิต ไม่กล้าที่จะทำการบูรณะกิจการที่สำคัญเพื่อ
 ความเจริญก้าวหน้าของชาติบ้านเมืองของคนข้างหน้าเลยไม่ได้ ถึงคราว
 และถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลจะพึงกระทำ อนุกรรพลงงานนั้น ถ้าหากว่าท่าน
 จะพิจารณา ดู ท่านก็จะเห็นว่ากิจการจะแผ่ไพศาลไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั่ว
 ประเทศ เพียงแต่เชื่อนัยนาทซึ่งจะอนุถดแก่การกสิกรรม ซึ่งท่านเป็นห่วง
 นักหน้าก็จะทอดแก่การกสิกรรมเป็นลำดับหลายด้านไว้ พืชพันธุ์ ซึ่งได้จาก
 การกสิกรรมที่จะส่งออกป็นอกประเทศก็จะทวีมากขึ้น ทงการคมนาคมที่
 สำคัญก็จะอนุถดประเภทต่าง ๆ ทั่วแผนกศึกษา แผนกแพทย์ สัมมคิว่า
 ถ้าหากว่าเรามี โรงพยาบาลและราษฎรเข้าถึงโรงพยาบาลไม่ได้ เมื่อเจ็บไข้
 ได้โดยยากมาชาถึง ๓ วัน ๓ คน ก็จะตายเปล่า ถ้าหากว่ากรมคมนาคมที่
 บรรดาอุปกรณ์ รัฐบาลทำไว้ทุกแผนก ทดดำชา ก็จะถึงมือ ถึงต่อราษฎร ได้ทัน
 ท่วงที ยังไปกงานในเรืองการพลงงานที่เราทำอยู่ที่เชื่อนัยนาทเมื่อเสร็จแล้ว
 ก็จะมาทาทแกงหดวงที่แคว้นนอก เช่นนแถวการม่งที่จะให้เบินประโยชน์แก่
 กสิกรรมก็จะเป็ดยนไปเบินนอกสหกรรมด้วย ท่านทงหลายโปรดสังเกตว่า
 นานาประเทศที่เป็นประเทศอุตสาหกรรมนเคมไปดด้วยเครื่องมือทุนแรงอย่างไร
 เราของอาศัยวิทยาศาสตร์เป็นดั่งนมาก แต่ของเมืองไทยเราจึงต้องอาศัยแรง
 ฝีมือ ยังทำกนอยู่อย่างในสมัยดึกดำบรรพวัน ปู่ ยา ตา ยาย เราต้องอาศัย
 แรงควายทุนแรงคน ในปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่ของประเทศไทยเรากยังอาศัย

พลังแรงสุดเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นไป เพื่อกำหนดจุด พลังงานที่จะ
 ก่อให้เกิดแรงไฟฟ้าสูงจะสามารถช่วยเหลือการก่อกำเนิด การอดสำหกรรม
 ต่าง ๆ ด้วย สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อันสูงในอนาคต รัฐบาลจึงจำเป็นต้อง
 ที่จะต้องมีเงินมาลงทุนเพื่อใช้จ่ายสำหรับ รวมเชื่อมโยงกับกิจการที่เป็นแม่บทส่วน
 ใหญ่ ถ้าสำนักงานมหาดเทศเห็นชอบด้วยที่รัฐบาลเสนอและปฏิบัติไปแล้ว
 เพราะฉะนั้นเพื่อปฏิบัติในการตั้งคมตั้งเคาระหัด เพื่ออดสำหกรรมก่อกำเนิด หรือ
 เพื่อกำหนดขนาดมาก ในเรื่องเงิน & พันด้านบาท ซึ่งทางรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงการคลัง ได้ชี้แจงแล้วว่าจะแบ่งจ่ายเป็นรายปีเพื่อมิให้กระแสเงินเดิน
 ด้พืดทวมทนเป็นผลเสียหายแก่เรื่องน เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนั้นก็ถือว่าเป็น
 กิจการที่สมควรจะได้รับการพิจารณาและสนับสนุนเป็นอย่างดี

ท่านได้มีดำริกับบางท่าน ได้เป็นห่วงเป็นใยว่าจะเอาเงิน มาใช้ ในการ
 บอกรับประเทศและโคกต่างเคยไปว่า การบอกรับประเทศนั้นเป็นการไม่
 สมควรหรือว่าไปงัดเอาไปตั้งทอนย ขอนกเป็นทศนของท่าน และข้าพเจ้า
 เคารพในความคิดเห็นของท่านแต่ โคกต่างมานั้นเหมือนกัน แต่ความคิดว่าการท
 จะไม่ทำนบารงในการที่จะบอกรับประเทศนั้นท่านควรจะได้อำเนียงและพิจารณา
 ถึงความ เป็นเอกราชของชาติที่เห็ดอรอดมาได้ ในโลกนี้ด้วย จัง ประเทศเรา
 เป็นประเทศเด้อ เพียง ๘๘ ล้านคน และก็เป็นประเทศที่ใหม่ในโลก ซึ่งไม่
 สามารถที่จะต่อต้านประเทศมหาอำนาจได้ แต่ก็เป็นที่เราจะต้องร่วมมือเป็น
 เพื่อนกับประเทศมหาอำนาจได้ และทางรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
 ก็ได้อธิบายแล้วว่า โลกเรากลับจะมีสงครามกัน ไม่ใช่ประเทศต่อประเทศรบ
 กันตัวต่อตัว แต่เป็นสงครามระหวางฝ่าย ต่างฝ่ายมีมหามิตรร่วมความคิด
 ความเห็นอันเดียวกัน ถ้าหากว่าเราไม่สามารถที่จะรักษาตัวให้รอดได้ จะ
 ให้มหามิตรนั้นเข้ามารักษาให้ ใครจะมาเห็นรามากกว่าที่เขาจะเห็นแก่ของเขา
 จะให้ชาติมหาอำนาจยกกองทัพเข้ามาปกครองบ้านเมืองเรา เราก็คงจะ

ไม่ยอม ประเทศที่เบนมิตรกันยอมจะต้องช่วยเหลือกันและนัดหมายกันได้
 สัมมติว่าถ้าเกิดสงครามขึ้น เรามันท่าที่จะรักษาเอกราชไว้ให้ได้ชั่วคราว
 หนึ่ง สัมมติว่า ๓ เดือน จนกว่าประเทศเพื่อนบ้าน จะยกทัพมาช่วยเราได้
 ถ้าเราไม่สามารถจะรักษาตัวของเราไว้ได้เท่าที่ควร ใครเขาจะมาช่วยเราได้
 หนึ่ง การที่เราจะรักษาตัวไว้ได้ รักษาประโยชน์ในทางรัฐประศาสน์ไว้ได้
 เราต้องมีกำลัง อย่างภาษีของนักการเมืองหรือของนักการทหารพอใดกว่า
 “เสียงปืนดังกว่าเสียงเจรจากันในทางรัฐประศาสน์” ถ้าหากว่าเราไม่มี
 กำลังหนุนหลังแล้วจะไปพูดขอม่อนปรน ก็จะได้รับการม่อนปรนแต่เพียงวาจา
 เท่านั้น หรือไม่ได้รับการเห็นอกเห็นใจอะไรเลย ถ้าหากว่าเรามีกำลังหนุน
 หลังแล้ว แม้ว่าเราจะไปพูดอะไรอันพึงหวงในทางรัฐประศาสน์ ก็ยอมจะฟัง
 บรรลุผล เปรียบประดุจหมูดอนจะไปขอความช่วยเหลือใครก็ได้ไม่ได้ นอก
 จากจะถูกเขาเชือดเนื้อออกกินเสีย ถ้าหากว่าหมูดอนสามารถที่จะทำราย
 ศ์ตราได้ ชาวบ้านเมืองก็ยอมเป็นเช่นเดียวกัน ย่อมรักษาเอกราชของตน
 อยู่ได้ หนึ่ง ท่านสมาชิกบางท่านกล่าวว่า เงินที่ทางรัฐบาลได้ใช้จ่ายไปนั้น
 รู้จักว่าเงินที่ท่านใช้ไป ๑ บาทนั้น อาจจะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรจริง ๆ เพียง
 ๕๐ สตางค์เท่านั้น อีก ๕๐ สตางค์เข้ากระเป๋าบุคคลไป ข้าพเจ้าคิดว่าท่านที่
 พุดนั้นไม่ควรจะได้ช่วยกันร่วมมือร่วมมือ ดังกระทง หรือเบ็ดอกิปรายทอดไป
 ไม่ได้วางใจรัฐบาล แต่การรื้อหาเป็นเช่นนั้นไม่ ไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย เรา
 ยังได้วางใจรัฐบาลและเรายืนยันไม่ได้ว่าเงิน ๔ พันล้านเศษนี้จะหลุดเข้ากระเป่า
 บุคคลไป ๒ พันล้านเศษ อันนี้อาจจะเกินความจริง แต่แน่ละ การที่จะหลุด
 ไปบ้างก็เป็นธรรมดา เพราะมากแห่งมากสาธาตด้วยกัน แต่เราก็ได้ช่วย
 ร่วมไม้ร่วมมือกันทั้งทางฝ่ายรัฐบาลทั้งทางฝ่ายสมาชิกฝ่ายค้าน และทั้งสมาชิก

ฝ่ายต้นสนหรือรัฐบาล เพราะฉะนั้นในการที่ได้ออกไปในที่ ประเด็นคือ
 อยู่ว่า เพื่อบูรณะและอำนวยการชาติบ้านเมือง เราควรพิจารณาเพียง
 เท่านั้น ส่วนที่เราจะออกให้ความไปถึงงบประมาณประจำตัวต่าง ๆ ที่ได้จ่าย
 ไปในทางเหตุดังกล่าว ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องที่ได้ผ่านไปแล้ว ในการที่
 ได้รับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณไปแล้ว ก็ขอพูดกันเสร็จแล้ว ที่กล่าว
 อย่างอื่นหลังจากขอเท็จจริงก็เป็นเจตนาที่จะช่วยราษฎรทั้ง ๑๘ ล้าน รัฐบาล
 เสนอร่างพระราชบัญญัติเงินกู้มา ข้าพเจ้าคิดว่า สมมติว่าถ้าสมานไม่อนุมัติ
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็จะเกิดผลเสียหายแก่ชาติบ้านเมือง และแก่ลูกหลานทั้ง ๑๘
 ล้านคนในอนาคต จะเป็นการเสียโอกาสอย่างหนัก

๑๐.๔๘ น.

นายอ้อม อปรมัย (นครศรีธรรมราช) : การที่สภาจะขยับ
 กฎหมายกู้เงินรัฐบาลเดี๋ยวนี้ในอันนั้น กระผมเห็นว่าไม่มีทางที่จะทำไป
 ได้ แต่ถ้ามองการกู้เงินคราวนี้ของรัฐบาลนี้ รัฐบาลได้แต่งตั้งเจตนาดีเพื่อ
 จะบูรณะประเทศ ขึ้นในนามของประชาชน กระผมขอขอบคุณรัฐบาล
 แต่ว่าในการที่สภาหรือผู้แทนราษฎรทั้งหลาย ซึ่งใช้สิทธิเป็นปากเป็นเสียงแทน
 ราษฎร ก่อนที่จะลงมติรับหลักการ สมมติว่ามีเกียรติได้ถามรัฐบาลถึง
 ๒ คนว่า ในการที่รัฐบาลขอเงินตั้ง ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น รัฐบาลมี
 โครงการที่จะไปกระทำสิ่งใด โดยท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
 ได้ชี้แจงว่าจะไม่เอาไปใช้ในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ ส่วนแต่ใช้ในการบูรณะ
 ประเทศทั้งนี้ การชี้แจงอย่างนั้นถือว่าคุณเป็นการกล่าวอย่างกว้างขวาง
 เหลือเกิน ในการกู้เงินนั้นตามหลักกฎหมายการคลังแล้ว ถือว่าเป็นการ
 เก็บภาษีจากราษฎร เหมือนกัน เพราะฉะนั้น การที่ รัฐบาล จะกู้ไปตั้ง
 ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ ข้าพเจ้าในนามของราษฎรขออ้อนวอนรัฐบาลเผยแพร่
 โครงการมาให้สภาได้ทราบว่ามีจำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น รัฐบาล
 มีโครงการที่จะจ่ายเงินให้ไปเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติหรือว่าประการใด

นอกจากนั้นขอประทานโทษ สถาน ไม่ใช่เป็นกีดกันตำราเศรษฐี -
ศาสตร์ แต่เนื่องจากสมาชิกฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลได้กล่าวอ้างถึงตำราของ
มหาวิทยาลัยขึ้นมา ในฐานะที่กระผมก็พอที่จะได้มีโอกาสอ่านตำรานั้นบ้าง
ก็อยากจะขอกล่าวว่ ตำราที่ท่านสมาชิก ยกมากถ่าว่ นั้น หรือ สมด้วย เหตุการณ์
เฉพาะหน้าในเวลานี้ไม่

ต่อไปข้าพเจ้าจะขอยกตำราของท่านถัด วรรณการ วรรณาน บ. เอ.
แคนแต่ม ซึ่งเป็นอาจารย์สอนวิชาการคลังในมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์
มากถ่าว่ อ้างให้เห็นว่าพฤติการณ์ที่รัฐบาลนอกตำราไปจริงหรือไม่ ขอน
ความจริงข้าพเจ้าไม่อยากจะถ่าว่ แต่เมื่อท่านสมาชิกถ่าว่ อ้างถึงตำรานั้น
ในฐานะที่ข้าพเจ้าก็เคยอ่านตำรามานบ้าง ก็อยากจะพูดให้ฟังเพื่อตัดดับดิบบัญญัติ
สถาน เพื่อเป็นการข่มขู่รัฐบาลในการที่จะกั้มเงินคือไปก็ได้ ในการกั
เงินของรัฐบาลนั้นมีความหมายอย่างไร ขอน โดยตำราถ่าว่ ว่าการกัเงินนั้น
เป็นการเรียกเก็บภาษีจากราชฎรเหมือนกัน คือภาษีรายได้ของอนุชนอีก ๓๐ บ
ข้างหน้าโน้นมาใช้เสียในวัน ซึ่งเป็นการเอาเปรียบอนุชนประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งในการกัเงินนั้นโดยตำราถ่าว่ ว่า จะกั ได้ก็ขอให้
ในเวลาที่เกิดคบชนจริง ๆ ในเวลาจำเป็นอย่างย้ง ถ้าไม่กัแล้วประเทศชาติ
บ้านเมืองจะเกิดการฉุฉิบการฉิบหรือการล่มจมถั่งอย่างนั้น จึงจะมีการกั ได้
ไม่ใช่ถ่าว่ จะกั ในเวลาปกติอย่างนั้น ขอนรัฐบาลทราบบ้างหรือเบ่ถ่าว่ ถ่า
สถานการณ์บ้านเมืองเกิดคบชนชนนานนแต่จะท่านจำเป็นจะต้องกั ทุน ใน
เวลาปกติอย่างนถ่าว่ ถั่ง ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ่าว่ สถานการณ์ของโลกเวลา
นี้เราไม่มีอะไรรับประกันอย่างใดเลยถ่าว่ จะดำรงสันติสุขอยู่ได้ถั่งทุกวันนี้ และ
จะเกิดคบชนยวกถ่าว่ ซึ่งรัฐบาลจำเป็นจะต้องกัเงินมาเพื่อป้องกันประเทศชาติ
ก่อนอื่นถั่งหมดรัฐบาลก็จะหาเงินโดยวิธีใดถ่าว่ จะหาเงินโดยวิธีเก็บภาษีหรือ
เรากัเก็บกันมาถ่าว่ มากมายถ่าว่ ง่ายถั่งอย่าง เปรอ์เซตแทคซ์ (PURCHASE TAX)

คือภาษีที่เก็บจากการใช้จ่ายของประชาชนเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็เป็นการของราษฎร
 เหลือที่จะคงแบกอยู่แล้ว ทั้งนี้เมื่อรัฐบาลมาเดินออกเงินถึง ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
 บาทในระยะเวลา ๓ ปีอย่างนี้ ก็เท่ากับว่าเป็นการเก็บภาษีจากราษฎร ทำให้
 จึงเรียกว่าเช่นนั้น ขอกล่าวตามคำรายน การที่เรียกว่า "เก็บภาษีจาก
 ราษฎร" ก็เพราะว่าเป็นการที่จะโอนทรัพย์สินจากราษฎรมาเหมือนกัน เว้น
 แต่จากราษฎรมิหวังที่จะได้เงินตอบแทนเป็นดอกเบี้ย หรือที่เรียกว่าเป็นเงินกู้แต่
 ตอบแทนจากรัฐบาลได้เท่านั้น นี่เป็นการที่เรียกความภาระทางจ่ายน้อยกว่าที่
 จะเป็นการเก็บภาษีเท่านั้น นี่เป็นวิธีการหนึ่งของรัฐบาลที่จะกล่าวถ่อม
 อารมณ์สมาชิกให้เห็นด้วย คือถ้าจะเดินออกให้เป็นการเก็บภาษีนั้นรัฐก็จะ
 เป็นการชดเชยจิตใจเกินไป จึงแปรปรมาเป็นการเดินออกเงินกู้ ขอนข้าพเจ้า
 ขอกล่าวตามคำรายน ถ้าท่านไม่เชื่อก็ขอให้ไปเบ็ดเตล็ดด้วยบทความที่ว่าการเงิน
 ของรัฐมีความหมายอย่างไร ก็มีความหมายว่าอย่างนี้ โดยท่านสังเกต
 วรรณกรรม วรรณกรรม ก่อนข้าพเจ้าจะจบการอภิปรายนี้จะขอกล่าวตาม
 รัฐบาลในการที่รัฐบาลกู้เงินถึง ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น

๑. รัฐบาลมีโครงการอย่างไร ขอได้โปรดตอบให้ตรงประเด็น จะ
 เอาไปทำอะไรถึง ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ในการที่รัฐบาลกล่าวว่าจะกู้เงิน ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น จะกู้
 เงินในระยะ ๓ ปี พอถึงวัน ๓ ปีไปแล้ว ขอถามว่ารัฐบาลมีวิธีการที่จะ
 เก็บเงินที่หมุนเวียนอยู่ในท้องตลาด ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้นให้กลับคืนมาอย่างไร
 มิฉะนั้นแล้วภาวะเงินเฟ้อเราก็คงเกิดขึ้นแน่ เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาล
 หนานเราก็คงต้องประคับประคองเงินเฟ้ออย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาล
 ได้โปรดตอบให้ตรงกับประเด็นที่ว่า เมื่อเวลาผ่านไป ๔ ปีแล้ว ท่าน
 มีนโยบายที่จะนำเอาเงินกู้ ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ให้กลับคืนมาสู่คลังเพื่อยัง
 เงินเพื่อได้อย่างไร

๑๐.๕๕ น.

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 การคลัง : ขอบทวนข้ออภิปรายของท่านสมาชิกที่กล่าวมานี้ ในประการ
 แรกที่จะขอให้รัฐบาลนี้ ได้ชั่ง แจง รายการ โดยละเอียดว่าจะนำเงินไปจ่ายใน
 ประเภทใดบ้างโดยพิสดารนั้น ก็ได้ทราบเรียนต่อที่ประชุมหลายครั้งแล้วว่า
 จะนำไปบูรณะในด้านคมนาคม ในด้านกวางวัดท่าพระ และในด้าน
 เหนือด้านเกี่ยวกับตั้งคลังกระทรวงนี้ แต่ในส่วนรายละเอียดนั้นเมื่อทางสำนักงาน
 ได้รับหลักการพระราชบัญญัติเงินกู้ไปแล้ว รัฐบาลก็ต้องปฏิบัติตาม
 กฎหมายต่อไป คือว่าเมื่อผ่านไปแล้วก็เข้าบัญชี ๑ แล้วเข้าเงินคลังคลัง
 บัญชี ๒ เมื่อเข้าเงินคลังคลังบัญชี ๒ แล้ว รัฐบาลจะนำเงินออกมาใช้
 ไม่ได้ต้องใช้ตามพระราชบัญญัติงบประมาณ ซึ่งจะไม่มีทางเป็นอย่างอื่นได้
 เพราะฉะนั้นเมื่อผ่านสำนักงานไปแล้ว รัฐบาลก็ทำรายละเอียดต่อไป แต่การ
 จ่ายเงินเมื่อรับหลักการไปแล้วก็เข้าบัญชี ๑ จากบัญชี ๑ ก็โอนเข้าบัญชี ๒
 ของเงินคลังคลังจะเอาออกไม่ได้เลย จะเอาออกได้ก็ต้องมีพระราชบัญญัติ
 งบประมาณซึ่งเรามีพระราชบัญญัติเงินคลังคลังอยู่แต่เวลานี้ ส่วนการใช้
 จ่ายอย่างอื่นนอกเหนือไปจากงบประมาณ ก็เป็นข้อผูกพันและผูกมัดรัฐบาล
 ที่รัฐบาลจะทำตามข้อใจไม่ได้ ตามที่ได้เรียนมานักเป็นเครื่องประกัน
 อื่นหนึ่งที่ท่านผู้แทนจะเห็นได้ว่าการจ่ายเงินต้องมีข้อผูกพัน และมี ข้อปฏิบัติที่รัด
 กุมอยู่แล้ว

ส่วนที่ท่านบอกว่าเงินเวลานานเมืองยังไม่ผูกเงิน ถ้าเรากู้เงา
 ผูกเงิน เมื่อเกิดผูกเงินแล้วใครเขาจะให้กู้ แล้วทำไมเราจะไปคอยกู้ ใน
 เวลาผูกเงิน จะทำดั่งนั้นหรือ เมื่อข้าพเจ้าไปต่างประเทศไปที่ธนาคารโลก
 มากี่เห็นประเทศต่าง ๆ เขาก็ข่มกันทั่วทุกประเทศ การกู้เงินเป็นของธรรมดา
 ไม่ใช่เรากู้ประเทศเดียว มีประเทศใดบ้างที่ไม่กู้ การกู้เงินถ้าเราจะขอให้

เกิดเหตุขึ้นแล้ว ก็ดำซาเกินสมควร ถ้าเราไม่กัเงินชั อยู่เฉยๆ ไม่ทำอะไรเลย
 บ้านเมืองกลาหลง ประเทศอื่นเขาก็จะเจริญรุ่งเรืองเกินหน้าเราไป เราก็
 จะถูกกดกดแตกไปถ้าไม่กัจะเป็นภย เราก็กัเพอบูรณะบ้านเมือง เปิด
 บ้านเมืองออกไป สร้างถนนออกไป ให้บ้านเมืองเรามีการคมนาคมสะดวก
 ชั ให้ผู้คนค้าเนิการค้าขายสะดวกชั ถ้ามารถเปิดการค้าเปิดตลาดคึดคั
 ชั ถนนและถนนสะดวกชั แต่การอด้าหกรรมเจริญชั คนม้งานทำกันมาก
 ชั จะเป็นการบ้งกันไม่ให้บ้านเมืองตมจม ตรงกันข้ามถ้าเรามีอนนง
 ชั อยุ่รอให้เหตุการณ์ฉกฉนแล้วจึงจะทำ การบริหารบ้านเมืองไม่ใช้คึดฉน
 ชั พรงน คึดฉนเผอออก & บัข้างหน้าไปกัเพอดกหนดข้างหน้า เราจำเป็นค้อง
 ชั นึกวาเวदानบ้านเมืองเราเป็นค้องตไคกรายเรียนมาแล้ว คั้อยู่ในฉกษณะ
 ชั ประเภทฉกฉง เพราะฉนเรากัฉกฉงระคตมทุนระคตมกัฉกฉงทุก ๆ ฉกฉง ฉน
 ชั มัคคอยแต่ภาษฉกฉงจะพอได้ชัอย่างไร ค้องระคตมทุนทุกฉกฉง ฉนคัฉกฉง
 ชั เป็นภาระในการภาษฉกฉงแก่ประชาชนเกินไป โฉกฉงจะเป็นบางฉกฉง แต่ได้
 ชั เรียนแล้ววาเราใช้เงินจากบญชัฉกฉงภพเงินตรา จากเงินตราต่างประเทศ
 ชั นำมามอบให้รัฐบาลบัหนึ่ง ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ ปอนคั ฉกฉงเอา ๑๐ มาคณฉกฉงเป็น
 ชั ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพราะฉนฉนในฉกฉงคัฉกฉงเป็นฉกฉงคัฉกฉงได้เรียนค้องฉกฉง
 ชั หวังวาท่านฉกฉงผู้ม้เกยรคัฉกฉงคดายคฉกฉงใจ

นายชัฉวฉน ฉนทะพฉนฉ (ฉกฉง) : ฉกฉงได้ฉกฉงปรายมาเป็น
 ฉกฉงเวदानนพฉกฉงคฉกฉงฉกฉง ฉกฉงฉกฉงฉกฉงให้บัฉกฉงฉกฉงปรายเพื่อฉกฉงฉกฉง ผู้ฉกฉง
 ฉกฉงเห็นคัฉกฉงไปรคฉกฉง

มีฉกฉงฉกฉง

นายเฟฉกฉง ฉกฉงฉกฉง (พฉกฉง) : กฉกฉงฉกฉงฉกฉงเรียกคัฉกฉงเป็น
 ฉกฉงฉกฉง.ฉ. ๕๔๘๖ ของรัฐบาลคัได้
 ฉกฉงฉกฉงในคัประชุมคัฉกฉง

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : เป็น ศ.ศ. ๒๔๘๖ ที่ให้แก่
มรดกสมาชิกกว่าได้ ไหน ๆ ท่านก็เสนอกฎหมายฉบับนั้นมาเป็น ศ.ศ. แล้ว ก็
อยากจะเชิญชวนมรดกสมาชิกทั้งหลายได้อภิปรายกันให้ทั่วถึง เพราะฉะนั้น
ขอเปิดการอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้เปิดอภิปราย และมีผู้
เสนอให้เปิดอภิปราย คือไปนั้นจะให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นสมควรที่จะ
ให้เปิดอภิปรายต่อไปโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันเปิดอภิปราย ต่อไปขอให้ที่
ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินั้น

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

การคลัง : รัฐบาลขอประทานเสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๑ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการ
วิสามัญจำนวน ๑๑ นาย

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้เสนอกฎกระทรวงมาธิการวินิจฉัย

นายชัชวรินทร์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : กราบขอกระผมต้องตั้งขึ้น
มาค้ำ คือร่างพระราชบัญญัติหมักไม้มากตรา รัฐบาลเสนอกฎกระทรวง
จำนวน ๑๑ นายมากไป กระผมขอแยกเสนอให้เป็น ๘ นาย มากไปโดยจะ
ไม่ครบองค์ประชุม กระผมขอเสนอกฎกระทรวงจำนวน ๘ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอแล้ว ๑๑ นาย ก็เห็นจะ
ปรองดองกันได้ไม่เป็นไร

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง -
การคลัง : ประธานโทษสมควรคิดไป ๘ นายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเปลี่ยนเป็น ๘ นาย
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้เสนอกฎกระทรวงมาธิการวินิจฉัยจำนวน ๘ นาย

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอประธานเสนอ ๕ นาย

ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอ ๕ นาย เมื่อไม่มี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้รัฐบาลเสนอ
๕ นาย ส่วนสมาชิกเสนอได้ ๕ นาย

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๕ นายคือ ๑. พลตรี ประยูร ภมรมนตรี
๒. หาดวงเสถียรโชติสาร ๓. นายเสริม วิจิตรวิทยกุล ๔. นายป๋วย อึ๊งภากรณ์

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ถ้าพูด) : ข้าพเจ้าขอเสนอ คุณแรม
พรหมโอบ บุนนยะประเสริฐ

มีมติมาชิกรับรอง

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒน์นันท์ (สุราษฎร์ธานี) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์

มีมติมาชิกรับรอง

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายชวชัย
ทานต์มฤทธุ์

มีมติมาชิกรับรอง

นายชั้น รวีวรรณ (หนองคาย) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายภาค
เงินทาบ

มีมติมาชิกรับรอง

นายแก้ว สิงหะเกษนทร์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเทพ
สุวงศ์สินธุ์

มีมติมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้วก็พอแล้ว เสด็จฯ
อำเภอรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ๑. พลตรี ประยูร ภมรมนตรี
๒. หลวงเสด็จยงโชติสาร ๓. นายเด็ริม วิจิฉัยกุล ๔. นายป๋วย อึ๊งภากรณ์
๕. นางแรม พรหมโอบ บุนนยะประเสริฐ ๖. นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์ ๗. นายชวชัย
ทานต์มฤทธุ์ ๘. นายภาค เงินทาบ ๙. นายเทพ สุวงศ์สินธุ์

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าประชุมอนุมัติ ให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ต่อไปหมายเลข ๔ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓ และ ๔/๒๔๘๕ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

ไม่มีผู้ใดมีความเห็นประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมไม่เสนอเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้งสองครั้งที่ ข้าพเจ้า อ่าน มาแล้ว

หมายเลข ๕ กระทู้ถาม อนุบทที่ ๑ กระทู้ถามของ นายเพชรศักดิ์ นิสสัยสุข ถาม เรื่องการขาดดอกถ่านและคดองเด็ก ถามกระทรวงมหาดไทย

นายเพชรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

ด้วยการทำนาของชาวนาภาคกลาง ต้องอาศัยดำคดองและดำบาง เป็นเครื่องส่งน้ำเข้านาและระบายน้ำออกเป็นปัจจัยที่สำคัญของหนึ่ง บดินดำคดองเด็ก ๆ และดำบางไม่ได้รับการบำรุงรักษาและคนเข็นแคบเขากทัก ทำให้น้ำไหลเข้าและระบายออกไม่สะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บินนาดามาก ชาวต้องพะเนาะแน่นอน จึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านรัฐมนตรีจะมีคำสั่งให้ทางจังหวัดเร่งขุดคดอง คดอง และดำบาง เป็นการใหญ่ให้แล้วเสร็จในปี ๒๔๘๖ นี้จะได้หรือไม่

๒. ถ้าขัมให้เจ้าหน้าที่คอยดูแลรักษาดำคดองและดำบางอย่าให้คนเข็นแคบเขากอย่างทักแล้ว ๆ มาแต่ก่อนจะได้หรือไม่

พลตรี บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามของท่านผู้แทนผู้มั่งเกียรติน ดังนี้

๑. การขุดลอกคลองและลำบางนั้น เป็นการดำเนินการ ที่เกี่ยวข้องของ
 กระทรวง คือกระทรวงเกษตรทางกรมชลประทาน โดยใช้เงินงบประมาณ
 แผ่นดินใช้จ่ายในการขุดลอก แต่ถ้าเป็นงานเล็กๆเป็นหน้าที่ของกระทรวง
 มหาดไทย ซึ่งจังหวัดและอำเภอเป็นผู้ดำเนินการ โดยใช้เงินเพื่อบำรุงท้องที่
 ที่เก็บได้ตามประมวลรัษฎากร ใช้จ่ายในการขุดลอกคลอง การที่จะตั้งให้
 จังหวัดเร่งรัดขุดลอกคลองและลำบางให้เป็นการใหญ่ ให้เสร็จสิ้นภายใน
 ปี ๒๕๕๒ นั้นยังไม่สามารถจะทำได้ เพราะคลองและลำบางมีจำนวนมาก
 ด้วยกัน ถ้าจะขุดลอกให้หมดก็จะต้องใช้เงินจำนวนมากทีเดียว ซึ่งขณะนี้
 รัฐบาลไม่มีเงินพอที่จะใช้จ่ายในการนี้ โดยทั่วถึงกัน แต่อย่างไรก็ตามใน
 เรื่องนทางรัฐบาลทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้พิจารณา ในการที่จะขุดลอกคลอง
 บางแห่งที่เห็นว่าจำเป็น และที่เป็นประโยชน์ ในด้านการกสิกรรมและในด้าน
 โดยทั่วๆ ไปอยู่แล้วเหมือนกัน

ประการที่สอง ตามปกติสภาพของลำคลองย่อมมีการดินเลนอยู่เสมอ
 เป็นของธรรมดา การที่จะดูแลรักษาไม่ให้ดินเลนนั้นหรือแคบลงก็ย่อม
 จะต้องใช้เงินเป็นค่าใช้จ่ายให้เป็นการเพียงพอ แต่อย่างไรก็ดี ในเรื่องนทาง
 กระทรวงมหาดไทยก็ได้ตั้งกวดขันในเรื่องการดูแลรักษาอยู่แล้ว.

นายเพชรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ดำหรับที่กระผมเรียนเมื่อ
 ก่อนเพื่อให้ขุดลอกคลองนั้น หมายถึงลำคลองและลำบางเล็ก ๆ ซึ่งไม่ใช่อยู่ใน
 โครงการของกรมชลประทาน อยู่ในลักษณะการบำรุงท้องที่ อยู่ในหน้าที่
 ของคณะกรรมการอำเภอและคณะกรรมการจังหวัด ซึ่งเท่าที่กระผมได้คง
 กระทำมานักเพราะว่ามีราษฎรร้องทุกข์และขอร้องให้กระผมร้องเรียนต่อรัฐบาล
 ให้ช่วย โดยเฉพาะปีที่แล้วนั้นจำนวนมาก เพราะคลองดินเลนเอง ถ้าหาก
 ว่าไม่ได้ฝนจากได้ฝนแล้ว เขาใจว่าน้ำขำวในภาคกลางจะเสียมากทีเดียว
 เผชิญได้กระแสน้ำจากได้ฝนมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมได้อธิบายให้

ราษฎรที่เสียภาษิตคนสำหรับรายการใหม่น่า ที่ต่าง ๆ ภาครัฐบาลไม่สามารถ
จะชดเชยดอกเบี้ยหรือทำนบารุงมาก ก็เพราะเก็บภาษิตคนน้อยไป แต่ที่ว่า
เทาทเก็บภาษิตคนนั้เพื่อจะไปบำรุงท้องที่ และต่อจากนั้นกั้ถนนหนทางซึ่ง
พวกเรานักนั้กันหนานนั้เอง ผมจึงอยากจะขอรับรองว่าให้พิจารณาโดยเฉพาะ
อย่างย้งที่จำเป็นและที่สำคัญ ขอให้เร่งทำให้ทันปี ๒๔๘๖ นี้จะได้หรือไม่

พลตรี บุญญิตี เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ; ในเรื่องการที่จะชดเชยดอกเบี้ยแก่เงินเรื่องเล็กน้อย รัฐบาล
กำลังพิจารณาอยู่แล้ว และเชื่อว่าในปี ๒๔๘๖ เมื่อเราได้เงินมากพอ การ
ชดเชยดอกเบี้ยจะเป็นไปได้ตามความประสงค์ของท่านผู้แทนผู้มีเกียรติ แต่
จะให้เสร็จทันทีหรือทั้งหมดก็ยอมเป็นไปไม่ได้ดังกล่าวแล้ว เพราะว่าเงินบำรุง
ท้องที่ไม่ใช่จะชดเชยดอกเบี้ยอย่างเดียว จะต้องใช้ในกาอื่น ๆ ก็มึ คดอดจน
กระทั่งการบำรุงในด้านชนบทก็จำเป็นต้องแบ่งเฉลี่ยใช้ แต่อย่างไรกั้ดี ใน
เรื่องนั้รัฐบาลกั้ได้เพ่งเล็งที่จะได้ดำเนินการอยู่แล้วเหมือนกัน.

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : เท่าที่เป็นโครงการ
ของรัฐบาลที่ทาอยู่แล้วนั้น กระทบกั้ทราบคอยู่แล้ว แต่อยากจะขอรับรอง
เฉพาะที่จำเป็น ไม่ใช่เฉพาะทั้งหมดกั้ได้ และให้มีการเริ่มตั้งมือชดเชยให้
สมกับราษฎรที่เสียภาษิตเพิ่มขึ้น ซึ่งแต่ก่อนนั้เก็บได้ย้งหนึ่ง ๓๒ ล้าน บั้
เก็บได้ ๖๐ ล้านตามโครงการที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงไว้แล้วนั้น ผมอยากจะขอรับรอง
ให้มึคำสั่งให้ทางจังหวัดพิจารณาเรื่องนั้เป็นการสำคัญจะได้หรือไม่.

พลตรี บุญญิตี เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย : สำหรับเงินงบประมาณในเรื่องการบูรณะชนบทนั้น ในเรื่อง
นั้ไม่ใช่หมายความว่าเราจะเอาไปทำในเรื่องนั้อย่างเดียว เราจะต้องทำอย่าง
อื่นอีกหลายอย่าง เราจะต้องทำที่อื่นต่าง ๆ ให้เจริญขึ้นเป็นแห่ง ๆ ไปอีก
แต่อย่างไรกั้ดีเงินจำนวนนั้จะได้อมาในขณะนั้ยังไม่ได้ เราจะต้องได้ในราว

อีก ๔ - ๕ เดือนจึงจะได้มานั้น ก็จะได้บ้างในเรื่องการขุดลอกคลองและ
ทำอื่น ๆ เกี่ยวกับชนบทด้วย และตามที่ท่านผู้แทนผู้มั่งมีเกียรติได้กล่าวมานั้นก็
คิดว่าคงจะอยู่ในโครงการ.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทรวงการของนายวิเชียร
สาครวิชานนท์ เรื่อง คำพาหนะของข้าราชการ กรมกระทรวงการคลัง

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทรวงการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

ตามที่ข้าราชการชนโท ได้รับเงินเดือนเต็มจนถึง ๓๕๐ บาท เบิกค่า
โดยส่งารรถไฟได้เพียงชั้น ๒ ส่วนนายทหารนายตำรวจยศแค่พันตรี นายพัน
ตำรวจตรีขึ้นไป เบิกค่าโดยส่งารรถไฟได้ชั้น ๑ ความเหลื่อมล้ำค่าสูงเป็นดังนี้
จะขอให้ข้าราชการชนโทที่มีเงินเดือนเท่าชนนายพันตรีขึ้นไป เบิกค่าโดยส่ง
ารรถไฟชั้น ๑ ได้หรือไม่ ถ้าได้จะได้เมื่อใด.

พลตรี เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง : กระทรวงการคลังขอตอบว่า

การเบิกจ่ายค่าโดยสารนั้นกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยค่า
พาหนะและเบียดงเดินทาง พ.ศ. ๒๔๗๘ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดค่าพาหนะ
ตามตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนเทียบยศของทหารและตำรวจ เพราะ
ตำแหน่งยศไม่ตรงกัน อัตราค่าโดยสารรถไฟชั้น ๑ เฉพาะข้าราชการพลเรือน
เทียบยศแต่ชนหัวหน้ากอง และตำรวจชั้นนายพันตำรวจ ทหารชั้นนายพัน
และนายนาวาขึ้นไป อัตราค่าโดยสารชั้น ๒ สำหรับหัวหน้าแผนกและประจำ
แผนกพลเรือน นายตำรวจ นายทหาร ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป.

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าขอประธาน
เรียนถามท่านรัฐมนตรีคือไปว่า ข้อเท็จจริงเราจะปรากฏว่ามีผู้พากษาท่านผู้
เกียรติมาก ถ้าหากว่าท่านได้นั่งชั้น ๒ แต่ถูกความนั่งชั้น ๑ และนายอำเภอ

เป็นผู้ปกครองคนงานชน ๒ แด่ลูกบ้านนางชน ๓ ความปกครองเป็นอย่างนั้น ผม
เห็นอย่างนี้ไม่ถูก เพราะฉะนั้นถ้าจะมีทางที่จะแก้ไขพระราชกฤษฎีกาเพื่อช่วย
เหลือให้ข้าราชการชนโททมิเถยรค้อย่างนั้นไม่น้อยเนื้อคำใจ เพราะอย่างไร
ก็ตาม นายพันตรีหรือนายพันตำรวจตรีกับข้าราชการชนโท คด้าย ๆ จะมีฐานะ
เท่าเทียมกันแล้ว ถ้าหากว่าจะมีการแก้ไขพระราชกฤษฎีกาจะได้หรือไม่

พลตรี เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง : กระทรวงการคลังได้ตอบแล้วว่าถ้าการกำหนดอัตราค่า
โดยสสาร กำหนดตามตำแหน่ง คือ ตำแหน่งที่เทียบกันได้คือว่าตั้งแต่หัวหน้า
กองขึ้นไปชั้น ๓ ท่านจะเห็นได้ว่าถ้าจะเทียบกับทหารหรือตำรวจชั้นนายร้อยตรี
ก็เป็นผู้บังคับหมวดก็เท่ากับประจำแผนก ชั้นร้อยเอกก็เท่ากับหัวหน้าแผนกตั้ง
แต่ชั้นพันตรีขึ้นไปเป็นผู้บังคับกองพันเท่ากับชนหัวหน้ากองขึ้นไป ก็เทียบกัน
ดังนั้นเพราะฉะนั้นจะหาเหลือมตาที่สูง รัฐบาลนั้นก็ด้วยไม่ถูกและแก้ไขกฤษฎีกาน
มานานแล้วก็ยังไม่สมควรจะเปลี่ยน

นายวิเชียร สาครวิธานนท์ (ชัยภูมิ) : ที่ผมว่าเหลือมตา
ค่าสูงเนื่องจากเงินเดือนของพันตรี ๒๐๐ เศษ แต่ว่าหัวหน้าศาลเงินเดือนเต็มชน
๓๐๐ กว่า เหลือมตาค่าสูงเรื่องเงินเดือน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลมี
ทางใดที่จะปรับปรุงในเรื่องการเดินทางอย่างนั้นใหม่ความสม่ำเสมอ ถ้าหากว่า
เป็นไปได้ก็จะเป็นเรื่องที่ข้าราชการชนโทมีเงินเดือนเท่านายพันตรีจะรู้สึกขอบคุณ
ถ้าเป็นไปได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปฉบับ ๓ กระทั่งของนายญาติ
ไหวดี เรื่อง ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ
ถามนายกรัฐมนตรี

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านนายก
รัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจาก หลักปฏิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน^{*} เป็นของใหม่ ข้าราชการและประชาชนส่วนมากยังไม่เข้าใจในหลักการ รัฐบาลมีโครงการที่จะอบรม^{*} ให้ข้าราชการและประชาชนทราบโดยทั่วถึงได้หรือไม่

๒. มีกฎหมายของประเทศไทยเราหลายฉบับที่ยังขัดกับหลักปฏิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน^{*} อยู่ รัฐบาลจะแก้ไขกฎหมายนั้นให้สอดคล้องกับหลักการ^{*} ได้หรือไม่

๓. ปรากฏว่า สิทธิใน อิศรภาพ แห่งความคิดเห็น และแสดงออก ของประชาชนในปัจจุบัน ไม่เป็นไปตามหลักปฏิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รัฐบาลจะดำเนินการแก้ไขอย่างไร

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศ เพราะฉะนั้นขอให้ผู้รักษากรแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศตอบ

นายवरการบัญชา ผู้รักษากรแทน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ : กระทรวงการต่างประเทศขอประทานตอบดังนี้ ข้อหนึ่ง รัฐบาลได้ดำเนินการโฆษณา^{*} ให้ข้าราชการและประชาชนได้ทราบหลักการของปฏิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน^{*} อยู่เป็นลำดับมา โดยมอบให้คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติเป็นผู้ดำเนินการเผยแพร่ คณะกรรมการนั้น ได้เขียนบทความว่าด้วยสิทธิมนุษยชนไปโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียงจัดตั้งไปตั้งเตอรปฏิญาสากล^{*} ให้แก่โรงเรียนองค์การ และเอกชนที่สนใจ ได้แสดงไปตั้งเตอรพร้อมทั้งคำอธิบายในงานต่างๆ เช่นงานแสดงของสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย งานแสดงศิลปหัตถกรรมของนักเรียน และในงานฉลองรัฐธรรมนูญ เมื่อปีที่แล้ว รัฐบาลได้จัดให้มีการประกวดเรียงความ ซึ่งรางวัล เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน^{*} และจัดทำคำอธิบายปัดถ้อยชน พิมพ์แจกจ่ายแก่ประชาชนโดยไม่คิดมูลค่า และคำแปลนกรม

ประชาชนมีพันธได้่านทางวิทยุกระจายเสียงทุกวัน นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็ได้จัดให้มีการสอนเกี่ยวกับสหประชาชาติซึ่งหลักสูตรที่ศึกษาอยู่ ในหลักสูตรด้วย ข้อสอง ไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายใดขัดกับหลักสูตรที่ศึกษาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ถึงอย่างไรก็ดีรัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้แล้วว่า จะเคารพปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในการ บริหาร ราชการแผ่นดินด้วย ข้อสาม ในอีกรูปภาพ แห่งความคิดเห็น และ แสดงออกของประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และบทกฎหมายว่าด้วยการนั้นเป็นไปตามหลักสูตรว่าด้วยปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖ วางบทบัญญัติเสรีภาพไว้ตามหลักสูตรปฏิญญาสากลข้อ ๑๙ ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งบทกฎหมายซึ่งมีไว้เพื่อประโยชน์แห่งศีลธรรมอันดีและความสงบเรียบร้อยของประชาชนอันพึงมีได้ตามหลักสูตรปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนข้อ ๒๘ วรรค ๒

นายญาติ ไหว้ว (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอซักข้อไปโดยเฉพาะข้อหนึ่ง ทางรัฐบาลได้ตอบว่าได้ชี้แจงให้ประชาชนได้ทราบมาแล้ว ปรากฏว่าประชาชนส่วนภูมิภาค อำเภอถัด ตำบลก็ยังไม่ทราบถึงหลักสูตรที่ศึกษาโดยต้องแก้ไข เพราะฉะนั้นขอให้โฆษณาโดยทั่วถึงให้เขาทราบโดยได้จัดให้มีในหลักสูตรประถมศึกษาจะได้หรือไม่ ข้อสอง ทางรัฐบาลบอกว่าไม่มีกฎหมายอันใดที่ขัดกับหลักสูตรปฏิญญาสากล ความจริงข้อสองกฎหมายที่ขัดกับหลักสูตรปฏิญญาสากลก็มีอยู่หลายฉบับ เท่าที่ข้าพเจ้าได้ค้นมากมีกฎหมายเกี่ยวกับการให้สิทธิสตรีเข้ารับราชการ เพราะปรากฏว่ากฎหมายข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ มีมาตรา ๒๘ ก็ยังจำกัดสิทธิสตรีเข้ารับราชการ โดยกล่าวไว้ในลักษณะงานปริมาณงาน คุณภาพของงานที่ไม่เหมาะสมกับสตรีก็ให้ตกลงกับ ก.พ. หมายความว่ายังจำกัดสิทธิสตรีไม่ให้หญิงเข้ารับราชการ เช่น การเป็นนายอำเภอ หรืออัยการจังหวัด หรือข้าราชการส่วนอื่น

นอกจากนี้ในพระราชบัญญัติศาลการมาตรา ๒๔ อนุ ๒ กำหนดว่าผู้ที่เป็น
ข้าราชการศาลการต้องเป็นชายอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี คือยังจำกัดสิทธิสตรี
อยู่ดั่งเป็นการขัดกับหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ ๒ อนุ ๓ ที่ว่า
ทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพบรรดาที่พรรณนาได้ในปฏิญญานี้โดยปราศจาก
การแบ่งแยกไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ดังเช่นเชื้อชาติ ผิว เพศ ฯลฯ นี้เป็น
กฎหมายสำคัญที่รัฐบาลควรระทราบ ยิ่งกว่านั้นในกฎหมายเนรเทศซึ่งท่านใช้
อยู่ทุกวันนี้เป็นการขัดกับหลักปฏิญญาสากล คือให้ข้านาจฝ่ายบริหารมีสิทธิ
เนรเทศบุคคลใดซึ่งตามหลักปฏิญญาสากลก็บอกว่าคุณใดจะถูกจับกุม กักขัง
หรือเนรเทศไปต่างถิ่นโดยพลการไม่ได้ ความจริงควรจะให้ศาลวินิจฉัยว่า
นี่เป็นการขัดกับหลักปฏิญญาสากล นอกจากนี้ยังมีอีกหลายอย่างที่กฎหมาย
ยังขัดอยู่หลายฉบับ ทั้งรัฐบาลจะคิดแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ ที่ขัดกับหลัก
ปฏิญญาสากลนี้ให้สอดคล้องตามนโยบายที่รัฐบาลแถลงไว้ในข้อ ๖ และได้รับความ
ความไว้วางใจไปแล้วให้สอดคล้องได้หรือไม่ โดยเฉพาะข้อ ๓ เกี่ยวกับ
สิทธิในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนนั้น จริงอยู่รัฐธรรมนูญกำหนด
ไว้ ทางรัฐบาลจะให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นโดยแสดงความคิดเห็นโดย
ทางการพูดกั ปัญหาชีวิต การค้าส่งน้ำกั การเมืองกั เช่นนี้จะทำได้
หรือไม่

นายवरการบัญชา ผู้รักษาการแทน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
การต่างประเทศ : กระทรวงต่างประเทศ ขอตอบข้อซักถามดังต่อไปนี้
การโฆษณาวิสัยทัศน์ได้ชี้แจงไปแล้ว เราทำไปเท่าที่จะทำได้เพราะเป็นของ
ใหม่ เริ่มแรกก็ได้ทำไปอย่างที่ได้ชี้แจงเมื่อก่อน สำหรับข้อที่บอกว่า
กฎหมายหลายฉบับ ขัดกับหลักปฏิญญาสากลนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะให้ท่านไปเบ็ดเตล็ด
เสียใหม่ เพราะว่าในปฏิญญาสากลข้อ ๒๕ วรรค ๒ ได้มีข้อความไว้ว่า

ในการใช้สิทธิ และ อีอีรภาพ แห่งคนทุกคน จะอยู่ใน บังคับ กัดแต่ข้อ จำกัด ซึ่งได้ กำหนดโดยกฎหมายเท่านั้น เพื่อประโยชน์แห่งการรับนับถือและเคารพ สิทธิและอีอีรภาพของผู้คนตามสมควร และแห่งการนำมัตคความ ค้องการ อันชอบ ธรรมของค้ดธรรม ความสงบเรียบร้อยของสาธารณะ และสวัสดิการทั่วไป ในสังคมประชาธิปไตย คือบทมาตราน ๕๘ ซึ่งให้ความชัดเจนไว้ว่า การ จะใช้บทไหน แคไหน อยู่ในฐานะของประเทศ ไม่ใช่ว่าประเทศทั้งหลายมี ชีวิตจิตใจเหมือนอเมริกาหรือเหมือนอังกฤษหรือเหมือนพดกออฟริกา เพราะ ฉะนั้นอยู่ที่ นโยบายของรัฐบาลว่าความข้อไหนที่สมควรจะเอามาใช้ เพราะ ฉะนั้นจึงได้มีบทยกเว้นในปฏิญญาดังกล่าวนี้ เพื่อค้ดธรรมและความเรียบร้อย กัยยอมมีกฎหมายภายในจำกัดไว้ได้

นายญาตี ไหวคี้ (สุรินทร์) : ครึ่งอยู่ที่ทางรัฐบาลได้ให้ข้าพเจ้า เบ็ดตุลฎกปฏิญญาสาถดข้อ ๒๘ แต่ข้าพเจ้าขอขแจ้งให้รัฐบาลเบ็ดตุลฎกข้อ ๓๐ เหมือนกันซึ่งบอกว่า ไม่มีบทใดในปฏิญญา จะอนุมานว่าให้สิทธิใด ๆ แก่รัฐ หมุ่คนหรือบุคคล ในขณะที่ดำเนินกิจการใด ๆ หรือปฏิบัติกรใด ๆ อัน มุ่งค้องการทำดาตสิทธิและอีอีรภาพตงทพรณามา ที่ข้าพเจ้ายกตัวอย่าง กฎหมายข้าราชการพลเรือนก้ด กฎหมายตุลาการก้ดความันชิต ซึ่งข้าพเจ้า ได้ทราบว่รัฐบาลจะแก้ ทั้นเมื่อรัฐบาลบอกว่าไม่ช้ดก้ดเป็นอย่างไรอยู่ ข้อ ๓ ขอรองให้ผู้ที่ม่สิทธิ ในการ ออกความคิดเห็นโดยไม่ถูกจับกุมอย่างที่ใช่ปาร์ค ในกรุงลอนดอนเขาทำกันมาแต่จะจะได้หรือไม่

นายวรการบัญชา ผู้รักษาการแทน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การต่างประเทศ : ผมได้ขแจ้งเรื่องน้แล้วว่ปฏิญญาสาถดได้มีบทยกเว้น ไว้แล้วอย่างไร ทงนเพื่อได้ แอพไฟด (apply) ในประเทศตามลักษณะ ของคน ข้าพเจ้ายันน้ว่ปฏิญญาสาถดน้ไม่ใช่กฎหมายอะไร ไม่มีบท บังคับใคร จะปฏิบัติ อย่งไรก็ได้ ไม่มีบทตงโทษ เป็นแค่คำ แนะนำ ช้ดชวน ของ ค้องการส่หประชาชาติเท่านั้น

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ที่รัฐบาลตอบว่าหลักปฏิญญา
สากลเป็นคำแนะนำและรัฐบาลได้แถลงนโยบายข้อ ๖ แล้วข้าพเจ้าจึงได้ตั้งกระทู้
ถามมาเพื่อให้รัฐบาลปฏิบัติตามหลักปฏิญญาสากลโดยเคร่งครัด แต่เมื่อ
รัฐบาลตอบว่าเป็นเพียงคำแนะนำก็รู้สึกพอใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่อยไปหมายเลข ๖ ร่างพระราช
บัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติดังกล่าวข้างต้น และตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณานาน บัดนี้
ได้ดำเนินการแล้วจึงขอเสนอรายงานการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้งพระมยุเรศวิมลนาท เป็นประธาน
และ พันเอกอมพร จินตกานนท์ เป็นเลขานุการ

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ ฝ่ายผู้แทนรัฐบาลคือ
พันเอกอมพร จินตกานนท์

๓. ปรากฏผลการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	”
มาตรา ๔	”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญ
ศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถโทษผู้กระทำ
ผิดต่อกฎหมายทหาร หรือกฎหมายอื่นในทางอาญา ในคดีซึ่งผู้กระทำผิดเป็น
บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารในขณะกระทำผิด และมีอำนาจสั่งลงโทษบุคคล
ใด ๆ ที่กระทำผิดฐานละเมิดอำนาจศาล ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าคดีอยู่ในอำนาจศาลทหาร หรือศาล
พลเรือนหรือคดีที่เกี่ยวข้องกับคดีที่อยู่ในอำนาจศาลพลเรือน และอัยการทหาร
เห็นว่าควรให้พิจารณาในศาลพลเรือนก็ดี คดีศาลทหารมีคำสั่งหรือพิพากษา
ว่า ศาลทหารไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งว่าเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับ
คดีที่อยู่ในอำนาจศาลพลเรือนก็ดี ให้ดำเนินคดีดังกล่าวบนทางศาลพลเรือน

คดีดังกล่าวในวรรคสอง หรือคดีอื่นใดที่ศาลพลเรือนประทับฟ้องไว้
แล้ว แม้จะปรากฏตามทางพิจารณาในภายหลังว่าเป็นคดีอยู่ในอำนาจศาล
ทหาร ก็ให้ศาลพลเรือนมีอำนาจพิจารณาพิพากษาได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญ
ศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ห้ามมิให้ศาลพลเรือนพิจารณา
พิพากษาคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร เว้นแต่คดีซึ่งพระราชบัญญัติให้
ศาลพลเรือนมีอำนาจพิจารณาพิพากษาได้ และคดีที่ต้องดำเนินในศาลคดีเด็ก
และเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยศาลคดีเด็กและเยาวชน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญ
ศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ในจังหวัดทหาร นอกจากทหารบกกรุงเทพฯ ให้มีศาล
จังหวัดทหารศาลหนึ่ง และให้ผู้บังคับการจังหวัดทหารนั้น หรือผู้รักษา
ราชการแทนเป็นผู้อำนาจตั้งกรรมการศาล

ในระหว่างที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแล้ว ในวรรคก่อน หรือผู้
ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป
ไปตามลำดับเป็นผู้อำนาจตั้งกรรมการศาลแทน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญ
ศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในมณฑลทหาร นอกจากมณฑลทหารบกที่ ๑ ให้มี
ศาลมณฑลทหารศาลหนึ่ง และให้ผู้บัญชาการมณฑลทหารนั้นหรือผู้รักษา
ราชการแทน เป็นผู้อำนาจตั้งกรรมการศาล

ในระหว่างที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแล้วในวรรคก่อน หรือผู้
ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือ
ขึ้นไปตามลำดับเป็นผู้อำนาจตั้งกรรมการศาลแทน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ธรรมนูญศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ คำพิพากษาของศาลทหารซึ่งพิพากษาคดีที่เกิดขึ้นใน
เวลาปกติเมื่อถึงที่สุดแล้ว ให้ผู้มอำนาจตั้งกองทัพอัยการ ให้เป็นไปตามคำ
พิพากษา”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นภาค ๗ และมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา
๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗

“ภาค ๘
บทบัญญัติพิเศษ

มาตรา ๕๕ วิธีพิจารณาคriminalความอาญาทหาร ให้นำกฎหมายและแบบ
ทำเนียบฝ่ายทหารมาใช้บังคับ และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคriminalความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม
ในเมื่อไม่มีกฎหมายหรือแบบจรรยาเนียบฝ่ายทหารที่จะใช้บังคับได้

มาตรา ๕๖ การควบคุมผู้ต้องหาซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร
นั้น ไม่ว่าจะเป็นคนต่างชาติหรือไม่ว่า ให้ผู้บังคับบัญชาทหารมีอำนาจ
สั่งควบคุมได้โดยอนุโลมตามอำนาจสั่งซึ่งในกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร และ
ให้ถือว่าเป็นการควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคriminalความอาญา

สำหรับ ผู้ที่มิได้ระบุใน ตารางเกณฑ์เทียบ หรือ เทียบ ตำแหน่งไว้ใน
กฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร ให้ถือเสมือนเป็นลูกแถว

ในกรณีที่ไม่มีผู้อำนาจสั่งซึ่ง หรือสั่งซึ่งได้ไม่ถึงเก้าสิบวัน ให้
นายทหารซึ่งมีตำแหน่งคงแต่ สนับสนุนบัญชาการกองพลขึ้นไป เป็นผู้อำนาจสั่งควบคุม
หลายครั้งคิด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกัน
ทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ถ้าผู้ต้องหา ซึ่งเป็น บุคคล ที่อยู่ใน อำนาจ ศาลทหารนั้น มาจาก ท้องถิ่น
จังหวัดอื่น และมากระทำผิดในท้องถื่นจังหวัดทหาร หรือกรมกองทหารใด
ให้ผู้มีอำนาจตั้งกรรมการศาล หรือผู้บังคับบัญชาทหารใน (ที่) ท้องถื่นนั้น เป็นผู้
อำนาจสั่งควบคุมได้ด้วย

มาตรา ๕๗ เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน ให้ข้าราชการทหารมีอำนาจ
ออกหมายเรียกให้บุคคลใดมาให้อัยคำ (และตั้งให้บุคคลใด) หรือตั้งตั้งใดที่
จะใช้เป็นพยานหลักฐานแก่อัยการทหารได้

มาตรา ๘๘ ในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ตุลาการหรือกรรมการ
ศาลนายเคยมอำนาจ

(๑) ออกหมายเรียก ออกหมายอาญา ออกหมายตั้งให้ตั้งคณะ
จากหรือไปยังจังหวัดอื่น

(๒) ออกคำสั่งใดๆ ซึ่งมีไว้เป็นไปในทางวินิจฉัยชี้ขาด ข้อพิพาท
แห่งคดี

ถ้าบุคคลดังกล่าวในวรรคก่อนเป็นผู้รักษาพระบรมมณูย ก็ให้มีอำนาจ
ทำการได้ส่วนหรือสืบพยานได้ด้วย

มาตรา ๘๙ เมื่อจำแนบ ศาลทหารมีอำนาจตั้งประเด็นให้ศาลทหาร
แห่งอื่นหรือศาลพลเรือนสืบพยาน ให้ศาลที่รับประเด็นมีอำนาจและหน้าที่ตั้ง
ศาลเดิม และให้มีอำนาจตั้งประเด็นไปยังศาลอื่นนอกคอกหนึ่งได้

มาตรา ๓๐๐ ในการพิจารณาของศาลทหาร ถ้าปรากฏชัดเท็จจริง
ในทางพิจารณาต่างกับข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้องเพียงรายละเอียด เช่น เกย
เวลาหรือสถานที่กระทำผิด หรือต่างกันระหว่างการกระทำผิดฐานลัก
ทรัพย์ กรวโสภ ฉ้อโกง ขักยอก รับของโจร หรือต่างกันระหว่างการ
กระทำผิดโดยเจตนา กับประมาท มิให้ถือว่าต่างกันในเรื่องสำคัญอันจะเป็น
เหตุให้ศาลยกฟ้อง เว้นแต่จะปรากฏแก่ศาลว่า การที่ฟ้องผิดไปเป็นเหตุ
ให้จำเลยหลงข้อต่อสู้”

.....
“ .....

กรรมการเจ้าประจำที่
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรจะชี้แจงหรือไม่

นายสุป็น พูลพัฒน์ กรรมการ : คณะกรรมการขอเรียน
 ข้างประกอบร่างพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหารเด็กเล็กน้อย คือว่า
 พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหารไม่มีผู้แปรญัตติเลย แต่ทว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้ลงมาแล้วทางทหารจะร่างมาอย่างหนักจริง แต่ทว่าเป็นการที่จะต้องเกี่ยว
 กับทหารโดยเฉพาะ คือว่ากุ่มหนึ่งโดยเฉพาะไม่ใช่บุคคลทั่วไป ถึงแม้
 จะมีข้อความบางประการที่ผิดแปลกไปจากวิธีพิจารณาของศาลธรรมดา แต่
 อย่างไรก็ตามคณะกรรมการพิจารณาได้เถียงอย่างหนักหน่วง ในที่สุดก็มี
 การแก้ไขเพียงเล็กน้อย สำหรับข้อร่างพระราชบัญญัติที่มีการแก้ไขซึ่ง
 เฉพาะ พ.ศ. ๒๔๘๕ มาตรา ๓ ที่ขีดฆ่าเฉพาะ ๒๔๘๕ เหมือนกัน ส่วนมาตรา
 ๕ มาตรา ๖ ก็มีการเพิ่มข้อความเล็กน้อย เพื่อบ่งกุ่มให้เป็นการชัดของเม
 มบัญญัติเกิดขึ้น ส่วนมาตรา ๘ ก็มีการแก้ไขข้อความให้ชัดเจนแต่รักกุ่มขึ้น
 เท่านั้น นอกจากนั้นไม่มีการแก้ไขอะไร หวังว่าสภานิติบัญญัติ
 ด้วยดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เลขาธิการ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ข้อร่างพระราชบัญญัติมีการแก้ไข
 คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
 ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอยกจะถามกรรมการเด็กเล็กน้อย
 เกี่ยวกับ พ.ศ. ไม่ได้บอกไว้ในกฎหมายความว่า ๒๔๘๖ ใช่หรือไม่ เพราะ
 ในนั้นไม่มีบอกเลย

นายสุบัน พูลพัฒน์ กรรมการ : คือว่า ๒๔๘๕ ขอแก้เป็น ๒๔๘๖

:ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้วต่อไปจะได้ให้ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีผู้มาชกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น ไม่มีผู้มาชกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้ ต่อไปหมายเลข ๗ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๘๕ ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๘๕

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น และตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอรายงานบันทึกการพิจารณาดังต่อไปนี้

- ๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง พระนิติธารณพิเศษ เป็นประธาน และนายพลตำรวจโท ไชติ ไชติชนาภิบาล เป็นเลขานุการ
- ๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้แปรญัตติ ฝ่ายผู้แทนรัฐบาล คือ นายพลตำรวจโท ไชติ ไชติชนาภิบาล
- ๓. ปราบกฏมตการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	”
<u>มาตรา ๔</u>	”
<u>มาตรา ๕</u>	”
<u>มาตรา ๖</u>	”

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อม
 กับบันทึกนิตยสาร.

นายพลตำรวจโท โชติ โชติชนาภิบาล
 เลขาธิการ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์ (ฉบับที่ (๗)) พ.ศ. ๒๔(๙๕)..

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕(๕๕)..”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑) ของมาตรา ๓๒๒ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“(๑) โดยนายทะเบียนชื้อออกจากทะเบียน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๓๒๓ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๕๑๗

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒๓ ทวิ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๓๒๓ ทวิ ถ้าปรากฏว่าคดีที่ประสงค์ หรือกิจการของ
สมาคมใดกลายเป็นภัยอันตรายต่อสันติภาพของประชาชนก็ดี หรือน่าจะก่อให้เกิด
เกิดความไม่สงบในบ้านเมืองก็ดี นายทะเบียนอาจสั่งให้ชื้อสมาคมนั้นออก
เสียจากทะเบียน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒๓ ตวิ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๓๒๓ ตวิ ในเมื่อนายทะเบียนสั่งให้ชื้อสมาคมใดออก
จากทะเบียนตามบทบัญญัติมาตรา ๓๒๓ ทวิ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งไป
ให้ผู้จัดการสมาคมทราบ ถ้าผู้จัดการสมาคมไม่พอใจในคำวินิจฉัยของนาย

ระเบียบ ให้ขอความเห็นคำสั่งไปยังรัฐมนตรีเจ้าหน้าทีในการนี้ได้ภายใน
สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับความ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ นับว่า
เป็นที่ยุติ”

.....
.....

กรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรที่จะชี้แจงหรือไม่

นายเสริม วินิจฉัยกุล กรรมการ : ไม่มี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เดชาธิการฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๔๙๕ ชื่อร่างพระราช

บัญญัติ มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการ

แก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : สำหรับมาตรา ๕ ที่มีการ

แก้ไขมาตรา ๑๒๙๓ กระผมสงสัยในคอนท้ายที่ว่า “ นายทะเบียนอาจสั่งให้

ขอชดเชยค่าธรรมเนียมออกเสียจากทะเบียน ” คือหมายความว่า เป็นการบังคับให้นาย

ทะเบียนขอชดเชย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าให้ไปปรึกษาที่ห้องตั้งดีกว่า

เมื่อสงสัยเพราะไม่ได้แก้ไขอะไรเลยคงได้ตามร่างเดิม ที่นจับการพิจารณา

ในวาระที่ ๒ แล้ว คือไปเป็นการพิจารณาวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรให้
ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

ตมชกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีตมชกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้ประกาศใช้ร่างพระราช
บัญญัติฉบับเป็นกฎหมายได้ ต่อไปหมายเลข ๘ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยยูง อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๔๘๕
ซึ่งคณะกรรมการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการ
เข้าประจำที่

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญ

คณะกรรมการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลห้วยยูง อำเภอหันคา
จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๔๘๕

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่าง พระราช
บัญญัติดังกล่าวข้างต้น และตั้งคณะกรรมการปกครองพิจารณานัน
บันทึกได้ดำเนินการแล้ว จึงเสนอรายงานการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้งนายพดด้วงจตุโท พระพิณิจชนคดี
เป็นประธานกรรมการ และนางอรพิน ไชยกาตเป็นเลขานุการ
๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ ฝ่ายผู้แทนรัฐบาลคือ
นายฟู อนุศักดิ์นันทน์
๓. ปราบกฏผลการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

”

มาตรา ๔

”

มาตรา ๕

”

มาตรา ๖

”

แผนทท้ายพระราชบัญญัติ

มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อม
กับบันทึกแนบด้วยแล้ว.

หลวง ปรีวรรตวรวิจิตร

กรรมการร่างข้อแทน

เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ ตำบล
หัวขุม อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๔๙๕..

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้ทำการสำรวจ
เสร็จแล้ว ในท้องที่ตำบลห้วยยู อำเภอนันทา จังหวัดชัยนาท เพื่อประโยชน์
แก่การชลประทาน

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยยู อำเภอนันทา จังหวัดชัยนาท
พ.ศ. ๒๔๘๕.."

มาตรา ๔ ตามพระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้อธิบดีกรมชลประทานเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหา
ริมทรัพย์ ตามพระราชบัญญัติ^{๕๕}

มาตรา ๕ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยยู อำเภอนันทา
จังหวัดชัยนาท ภายในแนวเขตตามแผนที่ขายพระราชบัญญัติ^{๕๕}ซึ่ง
ปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัติ^{๕๕}ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๕ เงินค่าทำขวัญสำหรับราคาอสังหาริมทรัพย์ที่จะให้แก่เจ้า
ของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนดตามราคาซื้อขายในตลาดในวันใช้พระราช
บัญญัติ^{๕๕}

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตามพระราช
บัญญัติ^{๕๕}

คณะกรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมืออะไรจะใหม่

นายสืบ พลพัฒน์ กรรมการ : ผมขอแสดงร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๔๘๕ เพื่อประกอบการพิจารณาที่ว่าการแก้ไข ขอแก้ไขเล็กน้อยคือว่าที่เขียนไว้ว่า พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๔๘๕ คณะกรรมการคำว่า "๘๕" คณะกรรมการคัดออก ส่วนในมาตรา ๓ ก็เช่นเดียวกันคำว่า "๘๕" คัดออก และขอแก้ไขเป็น "๘๖" ส่วนแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติที่ว่าการแก้ไขนั้นแก้ไข พ.ศ. เช่นเดียวกัน คือเดิมมีว่า "พ.ศ. ๒๔๘๕" คัด "๘๕" ออก แล้วแก้ไขเป็น "พ.ศ. ๒๔๘๖"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยงู อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๔๘๖ หรือร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้วต่อไปเป็นการพิจารณาครั้งที่ ๓ ว่าสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ ต่อไปหมายเลข ๘ ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสามเสนใน อำเภอดุสิต จังหวัดพระนคร
พ.ศ. ๒๔..... ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นกา
พิจารณาวาระที่ ๒

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญ

คณะกรรมการการปกครองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลสามเสนใน อำเภอดุสิต

จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติดังกล่าวข้างต้น และตั้งคณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น
บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว จึงเสนอรายงานบันทึกการพิจารณา ดังต่อไปนี้ —

๑. คณะกรรมการได้แต่งตั้งนายพลตำรวจโท พระพิริยชนกคดี
เป็นประธานกรรมการ และนางอรพิน ไชยกาต เป็นเลขานุการ
๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ ฝ่ายผู้แทนรัฐบาล คือ
เรือโท ประดิษฐ์ ยังปริดา

๓. ปราบกฏผลการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	”
<u>มาตรา ๑</u>	”
<u>มาตรา ๒</u>	”
<u>มาตรา ๓</u>	”
<u>มาตรา ๔</u>	”

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ ตำบลสามเสนใน อำเภอดุสิต จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เป็นเจ้าหน้าที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสามเสนใน อำเภอดุสิต จังหวัดพระนคร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมประชาสัมพันธ์

มาตรา ๕ เงินค่าทำขวัญสำหรับราคา อสังหาริมทรัพย์ที่จะให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนดตามราคาซื้อขายในตลาดในวันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

คณะกรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรจะแถลงใหม่

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ ตำบลสามเสนใน อำเภอดุสิต จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔ ..

คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖
แผนกทนายพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒
แล้ว คือไปเป็นการพิจารณาครั้งที่ ๓ ว่าสมควรจะให้ประกาศใช้ร่างพระราช
บัญญัติหรือไม่ ผู้ใดเห็นสมควรจะประกาศใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรประกาศ
ใช้พระราชบัญญัตินี้ได้ คือไปหมายเลข ๓๐ กำหนดวันและเวลาประชุม
เนื่องจากวาระนั้น เป็นวันแรกของการประชุม สมัยวิสามัญ พุทธศักราช ๒๔๘๖
เพราะฉะนั้นจะต้องกำหนดวันและเวลาประชุมสำหรับต่อไปว่าเราจะประชุมกัน
วันไหน และสัปดาห์ใดจะตรง เริ่มแต่เวลาใด แต่เนื่องจากได้รับเรื่องมาจาก
ทางรัฐบาลว่าเนื่องจากความเร่งที่จะเสนอกฎหมายเรื่อง เพราะฉะนั้นอยาก
จะทำการประชุมในวันเสาร์ที่ ๓๐ มกราคมนี้ด้วย เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้
ที่ประชุมพิจารณาว่าเราสมควรจะประชุมกันสัปดาห์ใดจะตรง เขาแค้นเสียก่อน

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) ; กระทบเห็นว่าเราควรกำหนด
ประชุมวันพฤหัสบดีเป็นอย่างเดิมไว้ และเวลาก็อย่างเดิม ส่วนถ้ามีงานด่วน
อะไรขึ้นมาอีก เราก็นัดประชุมกันเป็นพิเศษอย่างที่รัฐบาลขอวันเสาร์นี้
กระทบเห็นอย่างนั้น

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่มีความเห็น
เป็นอย่างอื่น ตกตั้งว่าเราประชุมสัปดาห์ละ ๑ ครั้งอย่างที่เคยประชุมครั้งที่
แล้ว เริ่มประชุมตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ น. ถึง ๑๓.๐๐ น. เป็นอันว่าที่ประชุม

อนุมัติให้เป็นอย่างนั้น แต่เนื่องจากว่าในวันเสาร์นี้รัฐบาลเสนอให้มีการประชุม
พิเศษในวันเสาร์ที่ ๓๐ มกราคม นี้เองด้วยเรื่องด่วน เพราะฉะนั้นวันเสาร์นี้
การประชุมเป็นพิเศษนอกจากการประชุมธรรมดา ถ้าวันอื่นจะมีการประชุมอีก
ก็จะได้เรียนให้ทราบที่หลัง สำหรับวันหมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว
ขอเลิกการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๔๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พระยาประชาศรีย์	เด็ก จารุณี	ผู้ตรวจรายงานฯ
น. เกษสุวรรณ	โฉมเฉตา ตัดดากร	„
จ. ต้าศรีขานนท์	ฉันทนา ชานบ้อม	„
วิเทศ ตรีณการ	โชค กุปตวาทีน	„
ยี่น ตีบนการ	ผาณิต ศคกรมะ	„
เจริญ บัณฑโร	อุดม พดอยสังวาดย์	„
	ส่งงค์ ศิริพูนเกียรติ	„
	หยัด ศคชะ	„
	เมียน ชวข่ม	„
	ธนู บุญยวงคะ	„
	จรงค์ ใจอ่อนนุ่ม	„
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์	
หัวหน้ากองการประชุม	หัวหน้ากองกลาง	
เจริญ บัณฑโร	ประจันปัจจนิก	
เดชาธิการสถำณัฐเทนราชฎ	ประธานสถำณัฐเทนราชฎ	